

อภินันทนาการ

การออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์

สำนักหอสมุด

สำหรับสาวประเภทสอง

ศิลปนิพนธ์เสนอคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ

การศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์

พฤษภาคม พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

DESIGN OF HAUTE COUTURE INSPIRED BY ART DECO FASHION FOR TRANSGENDER

Arts Thesis Submitted to the Faculty of Architecture of Naresuan University
In Partial Fulfillments of the Requirements for the
Bachelor of Fine and Applied Arts Degree in Product and Package Design
May 2015
Copyright 2015 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาศิลปนิพนธ์ เรื่องการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์กูตูร์โดยได้รับ
แรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคหลังการศิลปะสำหรับสาวประเภทสอง ของ นายรณชัย เกตุดี เห็นควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุ
ภัณฑ์ ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... (ประธาน)

(อาจารย์ ชโรธรณ์ ทิพย์อุปลัมภ์)

..... (กรรมการ)

(ผศ.ดร. ศุภรัก สุวรรณวงษ์)

..... (กรรมการ)

(อาจารย์ วราภรณ์ มামী)

ชื่อเรื่อง	การออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง
ผู้วิจัย	นายรณชัย เกตุดี
ประธานที่ปรึกษา	อาจารย์ ชโรธรณ์ ทิพย์อุปถัมภ์
กรรมการที่ปรึกษา	ผศ.ดร. ศุภรัก สุวรรณวัจน์ อาจารย์ วราภรณ์ มามี
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.ป. สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พ.ศ.2558
คำสำคัญ	การออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์กูตูร์,แฟชั่นยุคอสังการศิลป์,สาวประเภทสอง

บทคัดย่อ

โครงการการศึกษาวิจัยการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง โดยผู้วิจัยมีจุดประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของการออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ และออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง ให้ชุดเครื่องแต่งกายมีลักษณะพิเศษที่ต่างจากชุดของผู้หญิงทั่วไป เพื่อให้ได้มาซึ่งชุดต้นแบบเครื่องแต่งกายของสาวประเภทสอง

วิธีการดำเนินงานวิจัยคือ การรวบรวมแนวคิดที่ตนเองสนใจและได้ทำการรวบรวมข้อมูลต่างๆและวิเคราะห์แนวคิดและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งกระบวนการออกแบบผลงาน โดยที่ผลงานที่จะออกมานั้นจะต้องเป็นไปตามแรงบันดาลใจที่ตั้งไว้คือ ต้องมีความสวยงาม แข็งแกร่งดูนางพญา ดูโดดเด่นและดึงดูดสายตาจากผู้พบเห็น สามารถสวมใส่ได้จริงในการออกงานกลางคืน

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ นั้นมีความประณีต พิถีพิถัน ทั้งในการคัดสรรวัสดุในการตัดเย็บชุด วัสดุในการประดับตกแต่งชุดแนวโอต์ กูตูร์ ไม่ใช่ใครก็สามารถทำขึ้นมาได้ถ้าไม่ใช่ด้วยความรักและความถนัดจริงๆ เพราะโอต์ กูตูร์เป็นงานที่ต้องใช้เวลาในการทำชุดขึ้นมา และยังทราบถึงแนวคิดจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์ที่สามารถนำลวดลายในอาร์ต เดคโค วัสดุ ผ้า เลื่อมต่างๆ มาปรับให้เข้ากับการออกแบบชุดสำหรับสาวประเภทสองให้ร่วมสมัยขึ้นมาได้ และยังสามารถสวมใส่ชุดราตรีสำหรับสาวประเภทสองนี้ไปออกงานกลางคืนได้จริงอีกด้วย

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ อาจารย์ ชโรธรณ์ ทิพย์อุปลัมภ์ ประธานที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นทีปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร. ศุภรัก สุวรรณวัจน์ และอาจารย์ วราภรณ์ มามี กรรมการศิลปะนิพนธ์ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่อง พร้อมทั้งยังช่วยเสนอแนะทางออกปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างขั้นตอนการดำเนินการวิจัยศิลปนิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์แบบและทรงคุณค่า

ขอขอบพระคุณช่างฝีมือ คุณเยี่ยมยุทธ คำชื่น ที่ได้สร้างสรรค์ผลงานการออกแบบของผู้วิจัยจนออกมาเป็นชิ้นงานที่สวยงามและแพทเทิลชุดที่ออกมานั้นสวยงามตามความต้องการของผู้วิจัย ขอขอบคุณพี่จอย ช่างตัดเย็บของร้านห้องเสื้อเยี่ยมยุทธที่ได้ตัดเย็บชุดออกมาอย่างประณีตสวยงามมาก ขอขอบคุณพี่ไพล์ค ที่ตัดเย็บชุดผ้าดิบให้ได้อย่างสวยงามตามที่คุณวิจัยต้องการ

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่น่ารักทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ คอยช่วยเหลือในทุกๆสิ่งที่คุณวิจัยไม่สามารถทำได้ ขอขอบคุณช่างภาพ แมน เจนเจน และพิทัก ที่คอยถ่ายภาพงานให้คอยให้คำแนะนำในการถ่ายภาพให้ออกมาสวยงาม ขอขอบคุณเมคอัพ แม่แต้ ไก่ฟางวีซ่า และนัทฉา ที่รังสรรค์ผลงานการแต่งหน้าได้สวยเป๊ะ ตามความต้องการของผู้วิจัย ขอขอบคุณนางแบบ ยูโร่ และน้องเอฟ ที่มาเดินแบบให้ในวันโฆวันงานที่ เซนทรัลโดยเฉพาะน้องเอฟ ที่มาทั้งถ่ายแบบในสตูดิโอ และยังมาเดินแบบให้อีก ขอขอบคุณนางแบบ กิตติมาศักดิ์ ที่มีวิ ผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างสูงที่สละเวลามาเดินแบบให้ ขอขอบพระคุณมากจริงๆ

สุดท้ายต้องขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่เข้าใจในสิ่งที่ลูกคนนี้ทำ และเข้าใจในทุกๆปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดการทำวิจัยครั้งนี้ และท่านยังสนับสนุนในทุกๆด้าน รวมทั้งทุนทรัพย์ที่ค่อนข้างมากที่ใช้ในการเรียนมาตลอดทั้ง 4 ปี รักพ่อกับแม่มากจริงๆ ไม่สามารถที่จะหาสิ่งใดมาเปรียบเทียบกับสิ่งที่พ่อกับแม่คอยสนับสนุนลูก และขอขอบพระคุณ ญาติๆของครอบครัวทุกๆคนที่คอยให้กำลังใจและสนับสนุนอยู่ห่างๆ ขอขอบพระคุณครับ

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะมีประโยชน์ต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ สำหรับสาวประเภทสองและผู้ที่มีสนใจไม่มากนักน้อย

รณชัย เกตุดี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของงานวิจัย.....	2
กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
การออกแบบเครื่องแต่งกาย.....	7
การออกแบบเครื่องแต่งกายแนว Haute Couture.....	18
ข้อมูลเกี่ยวกับยุคคอลัองการศิลป์ Art Deco.....	22
ข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย.....	35
3 วิธีการดำเนินวิจัย.....	42
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	42
4 ผลการวิจัย.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
การวิเคราะห์การสัมภาษณ์เชิงลึก.....	49
วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาการออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์.....	50
5 บทสรุป.....	60
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	60
สรุปผลและอภิปราย.....	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	61
ภาคผนวก.....	63
ประวัติผู้วิจัย.....	75

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวความคิด.....	2
2 ตัวอย่างประกอบชุดเส้นตั้ง.....	8
3 ตัวอย่างประกอบชุดเส้นแนวนอน.....	8
4 ตัวอย่างประกอบชุดเส้นเฉียงหรือทแยง.....	9
5 ตัวอย่างประกอบชุดเส้นโค้ง.....	9
6 การใช้สีคู่ประกอบ.....	11
7 การใช้สีข้างเคียง.....	11
8 การใช้สี 3 สี.....	12
9 การใช้สีเอกรงค์.....	12
10 สีอ่อน - เข้ม ที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก.....	13
11 ตัวอย่างประกอบชุดสุภาพเรียบร้อย.....	14
12 ตัวอย่างประกอบชุดกระฉับกระเฉง.....	14
13 ตัวอย่างประกอบชุดบุคลิกภาพสุขุม.....	15
14 ตัวอย่างประกอบชุดบุคลิกภาพแก่.....	15
15 ตัวอย่างประกอบชุดว่องไวปราดเปรียว.....	16
16 ตัวอย่างประกอบชุดคนรูปร่างผอมสูง.....	16
17 ตัวอย่างประกอบชุดสำหรับคนอกใหญ่.....	17
18 ตัวอย่างประกอบชุดสำหรับคนสะโพกใหญ่.....	17
19 ชาร์ลส์ เฟรเดอริกดี เวิร์ธ (Charles Frederick Worth).....	18
20 ตัวอย่างการตัดเย็บและผลิตงานโอด์ กูตูร์.....	19
21 ตัวอย่างลักษณะการตัดเย็บโอด์ กูตูร์ วัตถุดิบแบบลูกไม้.....	20
22 ตัวอย่างลักษณะการตัดเย็บโอด์ กูตูร์ ลักษณะเบาบาง พลิ้วไหว.....	20
23 ตัวอย่างลักษณะการตัดเย็บโอด์ กูตูร์ ผ้าไหม.....	21
24 ภาพประกอบรูปทรงหลักของเครื่องประดับในยุคนี้.....	24
25 ภาพประกอบเครื่องประดับในยุคนี้.....	25
26 ภาพผลงานการออกแบบเครื่องประดับในยุคอาร์ต เดคโค.....	26

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
27 ภาพความขัดแย้งของสีเส้นนำมาซึ่งความสวยงามของเครื่องประดับ.....	26
28 เครื่องประดับยุคอาร์ตเดโคมีความอ่อนช้อย.....	27
29 ภาพประกอบ Egyptomania และอาร์ตเดโค.....	29
30 ภาพประกอบชายกระโปรงหุ้มข้อเท้า ในปี 1910.....	30
31 ภาพประกอบการตกแต่งผ้าโปรงลูกปิดและขน.....	30
32 ภาพประกอบชุดสวมใส่สำหรับตอนเย็น ในปี 1930s.....	31
33 ภาพประกอบชุดสวมใส่ตอนเย็นที่ชายกระโปรงสูงขึ้น.....	32
34 ภาพประกอบกางเกงและแฟชั่นลึกลับของผู้หญิงสมัยนั้น.....	33
35 ภาพประกอบแฟชั่นสตรี Post war: the New Look (1946-1955).....	34
36 ภาพประกอบแฟชั่นสตรี St. Laurent (1955-63).....	34
37 ภาพประกอบผู้หญิงข้ามเพศ.....	38
38 ภาพประกอบผู้ชายข้ามเพศ.....	39
39 ตัวอย่างประกอบลวดลายอาร์ต เดโค.....	48
40 ตัวอย่างประกอบลวดลายอาร์ต เดโค ด้านสถาปัตยกรรม.....	48
41 ตัวอย่างประกอบลวดลายอาร์ต เดโค ด้านแฟชั่น.....	49
42 ภาพ Mood and Tone ของแนวความคิดที่ 1.....	51
43 ภาพ Sketch แนวความคิดที่ 1.....	51
44 ภาพ Mood and Tone แนวความคิดที่ 2.....	52
45 ภาพ Sketch แนวความคิดที่ 2.....	52
46 ภาพ Mood and Tone แนวความคิดที่ 3.....	53
47 ภาพ Sketch แนวความคิดที่ 3.....	53
48 ภาพแบบสเก็ตช์ชุดราตรียาว ก่อนตัดผ้าดิบ ชุดที่ 1.....	54
49 ภาพแบบสเก็ตช์ชุดราตรีสั้น ก่อนตัดผ้าดิบ ชุดที่ 2.....	54
50 ภาพแบบสเก็ตช์ชุดราตรียาว ก่อนตัดผ้าดิบ ชุดที่ 3.....	55
51 ภาพแสดงโมเดลชุดเสมือนจริง ชุดที่ 1.....	55
52 ภาพแสดงโมเดลชุดเสมือนจริง ชุดที่ 2.....	56

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
53 ภาพแสดงโมเดลชุดเสมือนจริง ชุดที่ 3.....	56
54 ผลงานจริงสมบรูณ์แบบ ชุดที่ 1.....	57
55 ผลงานจริงสมบรูณ์แบบ ชุดที่ 2.....	58
56 ผลงานจริงสมบรูณ์แบบ ชุดที่ 3.....	59

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 ตารางการวิเคราะห์ข้อมูลทางการตลาด.....	43
ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลแนวทางการออกแบบ.....	50

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนในสังคมส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศให้ตรงตามเพศสภาพที่เป็นอยู่ บางครั้งอาจลึมนึกถึงกลุ่มคนอีกประเภทหนึ่งที่ไม่พอใจกับเพศสภาพที่ตนเองได้รับมาตั้งแต่กำเนิด และแสดงออกทางเพศไม่ตรงกับกติกาของสังคม คนในสังคมจึงได้พบกรณีของผู้ที่เกิดมาพร้อมกับอวัยวะเพศชาย และถูกอบรมกล่อมเกลามาเป็นผู้ชาย แต่กลับมีกิริยาอาการหรือการแต่งกายที่เหมือนกับผู้หญิง อย่างที่เรียกว่า “สาวประเภทสอง” (Transgender) ซึ่งถูกมองว่าเป็นปัญหาทางสังคมที่ต่างกันไปในแต่ละสังคม ปัจจุบันสาวประเภทสองในประเทศไทยได้รับการยอมรับจากคนในสังคมไทยมากขึ้น ซึ่งเห็นได้จากการออกตามสื่อต่างๆ รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ รวมถึงการประกวดสาวประเภทสอง แต่คนส่วนมากในสังคมดูแล้วมักคิดกับสาวประเภทสองไปในทางลบ แต่ก็ยังมีคนในสังคมไม่น้อยที่ชื่นชมพวกเขา ซึ่งแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจากในหลายๆประเทศ ซึ่งมีการห้ามสาวประเภทสองมีส่วนร่วมกิจกรรมในสังคม คนจำนวนมากเชื่อว่าที่สังคมไทยยอมรับสาวประเภทสองได้นั้น ส่วนหนึ่งมาจากความสามารถของสาวประเภทสองที่โดดเด่นถึงแม้ว่าสาวประเภทสองจะเรียกตนเองว่าเป็นเพศที่สาม แต่ในทางกฎหมายของหลายประเทศยังคงมีไว้กำหนดให้เป็นเพศชาย ถึงจะได้รับการผ่าตัดแปลงเพศเป็นหญิงแล้ว แต่บางประเทศในโลกยังไม่สามารถขอเปลี่ยนคำนำหน้านามจากชายเป็นหญิงได้ ถึงแม้ว่าการแต่งกายและองค์ประกอบหลายอย่างของเขจะเป็นผู้หญิง

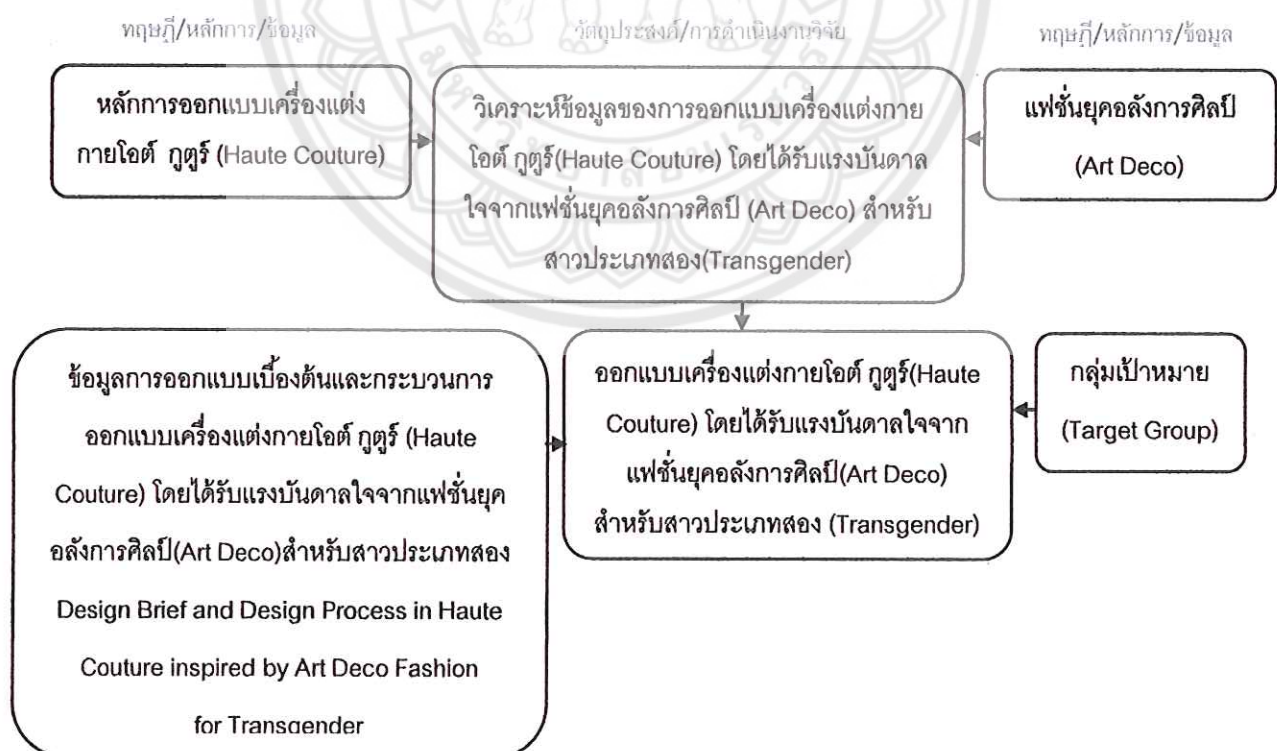
ในเมื่อสังคมเปิดกว้างให้กับสาวประเภทสองหรือเพศทางเลือกมากขึ้นแล้ว เครื่องแต่งกายการสวมใส่เสื้อผ้าของสาวประเภทสองย่อมมีความสำคัญมากขึ้น สาวประเภทสองส่วนใหญ่มีสรีระโครงสร้างร่างกายมาจากผู้ชาย ปัญหาที่เกิดขึ้นคือขนาดและรูปแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เพราะสาวประเภทสองส่วนใหญ่ ขนาดร่างกายไม่พอดีหรือเท่ากับผู้หญิงแท้มาตั้งแต่กำเนิด บางคนเท่านั้นที่จะสามารถสวมใส่เสื้อผ้าผู้หญิงแท้ได้ ส่วนบางคนหรืออีกหลายคนที่ไม่สามารถสวมใส่เสื้อผ้าเครื่องแต่งแบบผู้หญิงได้ เพราะเกิดจากสรีระของเขที่มีส่วนช่วงไหล่ ช่วงอกกว้างกว่าผู้หญิง และส่วนที่ขาดหายก็คือสะโพกที่ไม่ผายออกเหมือนผู้หญิงที่จะมีรูปร่างเป็นทรงนาฬิกาทราย ดังนั้นรูปแบบของเครื่องแต่งกายจึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้สาวประเภทสอง เมื่อสวมใส่แล้วดูสวย สง่า และดูกลมกลืนไปในแบบของผู้หญิง ไม่ทำให้ผู้ใส่ดูตลกในสายตาของผู้ที่พบเห็น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายนั้นยังช่วยปกปิดส่วนที่แตกต่างและเติมเต็มสิ่งที่ขาดหายให้กับพวกเขา ได้สวมใส่ไปออกงานในโอกาสพิเศษ โอกาสที่สำคัญ

ดังนั้นงานวิจัยในครั้งนี้ จึงทำให้ผู้วิจัยได้มีความสนใจที่จะศึกษาและออกแบบเครื่องแต่งกายแนว โอต์ กูตูร์ คือผู้วิจัยได้นำโอต์ กูตูร์แบบคลาสสิกผสมผสานกับแฟชั่นสมัยใหม่ เพื่อลดความทรมาร่าฟุ้งเพื่อ จากแบบคลาสสิกให้สามารถสวมใส่ได้จริงมากขึ้น โดยมีแรงบันดาลใจจากแฟชั่นในยุคอสังการศิลป์ ด้วยการสร้างน้ำหนักให้ผ้า การวางประดับของผ้า การใช้เส้นสายเพื่อสร้างสรีระของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ให้สาวประเภทสองที่เวลาสวมใส่แล้วมีทรวดทรงเป็นรูปทรงนาฬิกาทราย เพื่อเสริมสร้างสรีระความเป็น หญิงและให้ส่งเสริมให้ผู้ใส่ดูสวยงาม สง่า โดดเด่น ดูน่าสนใจและยังตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภค เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย มีผลต่อการตัดสินใจซื้อของกลุ่มผู้บริโภคมากขึ้น

จุดมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของการออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง
2. เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิด

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้ เป็นการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคออลังการศิลป์(Art Deco)สำหรับสาวประเภทสอง

ขอบเขตด้านการออกแบบ

การออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ จำนวน 1 คอลเลคชั่น มีดังนี้

1. ชุดราตรียาว(Evening Dress)	2 โครงสร้าง
2. ชุดราตรีสั้น(Cocktail Dress)	1 โครงสร้าง

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษานี้มีความเกี่ยวข้องกับลำดับช่วงเวลาพัฒนาการของการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ เป็นเวลา 5 เดือน เริ่มตั้งแต่ มกราคม 2558 – พฤษภาคม 2558

กิจกรรม	ม.ค	ก.พ	มี.ค	เม.ย	พ.ค
1. รวบรวมข้อมูลการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์	↔				
2. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์	↔				
3. วางแผนการดำเนินงาน	↔				
4. ออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ ต้นแบบ		↔			
5. พัฒนารูปแบบของผลงานต้นแบบ			↔		
6. สรุปลผลและจัดทำรายงาน				↔	
7. เผยแพร่ผลงานการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์					↔

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ประวัติและการออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์(Haute)
2. ประวัติและการออกแบบในช่วงยุคอสังการศิลป์(Art Deco)
3. แฟชั่นและกายแต่งกายในยุคอสังการศิลป์(Art Deco)

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- กลุ่มประชากร: สาวประเภทสอง
- อายุ 30 – 40 ปี
- การศึกษา: ปริญญาตรีขึ้นไป
- รายได้: 30,000 – 50,000 บาท/เดือน
- บุคลิกภาพ: ชอบงานสร้างสรรค์/ชอบเข้าสังคม
- วิธีการดำเนินชีวิต: เป็นกลุ่มสาวประเภทสองที่ชอบดูแลตัวเองและแต่งตัวให้ตัวเองดูดีเสมอ จะเป็นคนชอบเข้าสังคม ชอบงานเลี้ยงสังสรรค์และแต่งตัวให้ตัวเองดูสง่าและโดดเด่นจากบุคคลอื่น

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

การออกแบบ(Design) หมายถึง การนำเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์แบบดั้งเดิม มาผสมผสานกับแฟชั่นสมัยใหม่ คือสามารถสวมใส่ได้จริง ไม่หรูหราฟุ้งเฟ้อมากเกินไป แต่ยังคงมีเอกลักษณ์ของโอต์ กูตูร์ คือความพิถีพิถันในการตัดเย็บและการคัดเลือกวัตถุดิบที่มีคุณภาพมาตัดเย็บหรือปักเลื่อมลงบนชุด เป็นแนวทางในการออกแบบชุดราตรีสำหรับสาวประเภทสอง ซึ่งชุดราตรีนี้จะสามารถแก้ไขในส่วนที่ขาด เช่น สะโพกที่ไม่เหมือนของผู้หญิงที่เป็นทรานส์เกิตทราย ส่วนไหล่และช่วงอกที่กว้างเหมือนผู้ชายก็จะออกแบบชุดให้รองรับกับส่วนนั้น และเมื่อสาวประเภทสองใส่แล้วต้องดูสวย สง่างาม

เครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์(Haute) หมายถึง แนวทางการตัดเย็บเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายชั้นสูงความประณีต พิถีพิถันในการตัดเย็บและปักเลื่อม โดยจะเน้นเครื่องแต่งกายที่สวมใส่ได้จริง ไม่หรูหราฟุ้งเฟ้อเหมือนกับโอต์ กูตูร์แบบดั้งเดิม แฟชั่นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายแนวนี้จะมีความหรูหรา สง่างาม ส่งเสริมบุคลิกภาพให้สาวประเภทสองที่สวมใส่ เป็นที่ดึงดูดสายตาของผู้พบเห็น

แฟชั่นยุคอสังการศิลป์(Art deco fashion) หมายถึง การออกแบบการตกแต่งบนศิลปะของความหรูหรา ความมีประโยชน์ทางการใช้สอยและความเป็นสมัยใหม่ ด้วยการนำรูปทรงทางเรขาคณิตมาเป็นแรงบันดาลใจ นอกจากนี้แฟชั่นยุคอสังการศิลป์ (Art deco) ยังเป็นยุคแห่งศิลปะที่เต็มไปด้วยสไตล์ที่งามสง่า สามารถนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบโครงสร้างชุดแนวโอต์ กูตูร์ ได้เพื่อเพิ่มความสง่าสมารถ ให้แก่สาวประเภทสองที่ได้สวมใส่

สาวประเภทสอง(Transgender)หมายถึง กลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยได้เลือกมาเพื่อศึกษาเกี่ยวกับความต้องการและสรีระของสาวประเภทสองเพื่อนำมาออกแบบเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์ ให้สาวประเภทสองได้มีทางเลือกในการเลือกหาชุดที่นำมาเพื่อพวกเขาโดยเฉพาะ โดยเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายนี้จะออกแบบมาเพื่อช่วยปกปิดส่วนที่แตกต่างและเติมเต็มสิ่งที่ขาดหายให้กับพวกเขา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. ได้ทราบถึงกระบวนการออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ สำหรับสาวประเภทสอง
2. ได้รูปแบบและต้นแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ สำหรับสาวประเภทสอง ที่เหมาะสมกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อการออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุค
อสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสองมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าซึ่งแบ่งออกเป็น
หัวข้อต่างๆดังนี้

1. การออกแบบเครื่องแต่งกาย

1.1 หลักการและองค์ประกอบของการออกแบบเสื้อผ้า

2. การออกแบบเครื่องแต่งกายแนว Haute Couture

2.1 ประวัติความเป็นมา

2.2 กระบวนการตัดเย็บและผลิต

2.3 ลักษณะของเครื่องแต่งกายแนว Haute Couture

2.4 การเผยแพร่/ จัดแฟชั่นโชว์

3. ข้อมูลเกี่ยวกับยุคอสังการศิลป์ Art Deco

3.1 ประวัติความเป็นมาของยุคอสังการศิลป์ Art Deco

3.2 แฟชั่นในช่วงยุคอสังการศิลป์ Art Deco

4. ข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย

4.1 ศึกษาข้อมูลกลุ่มสาวประเภทสอง

4.3 ศึกษาเกี่ยวกับสรีระของสาวประเภทสอง

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การออกแบบเครื่องแต่งกาย

1.1 หลักการและองค์ประกอบของการออกแบบเสื้อผ้า การออกแบบเสื้อผ้า และเครื่องใช้ประเภทผ้า เป็นการกำหนดลักษณะของเสื้อผ้าหรือของชิ้นงานประเภทผ้าตามแนวความคิดหรือจินตนาการ ซึ่งผลงานที่ปรากฏจะสวยงามที่คุณค่านั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการของการออกแบบ และรู้จักนำองค์ประกอบทางศิลปะมาใช้เพื่อให้การออกแบบที่ปรากฏออกมามีความสวยงาม เหมาะสม องค์ประกอบในการออกแบบเสื้อผ้าประกอบด้วย

1.1.1 เส้นและรูปโครง เส้นและรูปโครงในการออกแบบจะต้องพิจารณาไปพร้อมๆกัน เพราะเส้นเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดบริเวณหนึ่งๆ ให้เกิดรูปร่างขึ้น ทั้งในรายละเอียดบนตัวเสื้อและเส้นกรอบนอกของเสื้อผ้า การเลือกใช้เส้นบนแบบเสื้ออย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถลวงตาได้ เช่น สามารถทำให้ดูสูงขึ้นหรือเตี้ยลงได้ เป็นต้น นอกจากนั้นผลของการใช้เส้นต่างๆ บนแบบเสื้อยังสามารถทำหน้าที่เน้นสีของผ้าและผิวสัมผัสของผ้าได้ ตลอดจนความถี่ห่างของตำแหน่งที่ตั้งของเส้นเหล่านั้น ได้ตามความต้องการว่าจะเน้นหรือไม่ต้องการเน้นให้สะดุดตา การเลือกใช้เส้น อาจจะใช้ตามลักษณะรูปร่างของร่างกายหรือเลือกเส้นที่ตรงกันข้ามกับลักษณะรูปร่างของร่างกาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่นำไปใช้และจุดประสงค์ในการออกแบบเส้นบนเสื้อผ้ามี่ 2 ชนิด คือ เส้นตรงและเส้นโค้ง

เส้นตรง เส้นตรงมีทิศทางการใช้ อยู่ 3 ทิศทาง ได้แก่ ตรงแนวราบ ตรงแนวตั้ง และตรงแนวเฉียงหรือทแยง ส่วนเส้นโค้งไม่สามารถจำกัดทิศทางการใช้ได้แน่นอน แต่ไม่ว่าจะเป็นเส้นแนวตรงหรือแนวโค้งก็ตามย่อมสามารถทำให้เกิดความรู้สึกต่างๆ กันไป เส้นตรงเป็นเส้นที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับลักษณะเส้นของร่างกาย ให้ความรู้สึกที่แข็งแรงกระด้างซึ่งในบางครั้งต้องการลดความรู้สึกแข็งกระด้างลง อาจจะใช้วิธีเฉียงไปใช้กับผ้าเนื้ออ่อนนุ่ม เส้นตรงนั้นๆ จึงจะดูคล้อยตามส่วนเว้าส่วนโค้งของร่างกาย ผ้าที่มีเนื้อผ้าที่แข็งแรงกระด้างจะมีความเป็นเส้นตรงในตัวเอง เส้นตรงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโครงสร้างของแบบเสื้อ ได้แก่ แนวตะเข็บ แนวเกล็ด และแนวตำแหน่งรอยเปิดของเสื้อผ้า แต่ละทิศทางของเส้นตรงสามารถลวงตาให้เกิดความรู้สึกต่างๆ กันได้ ซึ่งในการเลือกใช้ควรคำนึงถึงรูปร่างของแต่ละคนที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป

1) เส้นตรงแนวตั้ง โดยปกติจะให้ความรู้สึกในทางเพิ่มความสูง เป็นเส้นที่นิยมกันมากในหมู่ผู้ที่ต้องการมีรูปร่างที่สูงโปร่ง เส้นตั้งในเสื้อผ้า ได้แก่ เส้นจากไหล่ลงมายังขา เส้นภายในโครงสร้างของเนื้อผ้า เส้นในโครงสร้างของแบบเสื้อ เส้นที่เกิดจากส่วนตกแต่งภายในตัวเสื้อ

ภาพที่ 2 ตัวอย่างประกอบชุดเส้นตั้ง

ที่มา : <http://th.aliexpress.com/item/Women-Summer-Dress-Classic-Black-White-Vertical-Stripes-Midi-Dress-Women-Clothing-96388-Free-Shipping/1962010861.html>

2) เส้นตรงแนวนอน มักให้ความรู้สึกช่วยเพิ่มความกว้าง แต่ไม่จริงเสมอไปนัก เพราะทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความถี่ห่างหรือช่องไฟของเส้นเหล่านี้ด้วย เส้นตรงแนวนอน ในแบบเสื้อ ได้แก่ เส้นจากลวดลายผ้า เส้นเอว เส้นชายกระโปรง และส่วนตกแต่งที่เป็นแนวนอนกับร่างกาย เป็นต้น

ดังนั้นเมื่อความเข้มของสีและขนาดของเส้นหรือช่องไฟมากเท่าไร ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกกว้างขึ้นตามไปด้วย

ภาพที่ 3 ตัวอย่างประกอบชุดเส้นแนวนอน

ที่มา : <http://www.whattowearpost.com/coast-collection-spring-2014/#.VTaXKShtmkn>

3) เส้นตรงแนวเฉียงหรือเส้นทแยง เป็นเส้นที่นิยมนามาใช้กับเสื้อผ้ามากอีกเส้นหนึ่ง ซึ่งนอกจากจะให้ความรู้สึกสดชื่นกระปรี้กระเปร่ามีชีวิตชีวาแล้ว ยังช่วยอำพรางส่วนที่บกพร่องของรูปร่างได้อีกด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองศาของแนวเส้นเฉียงที่นำไปใช้ว่า อยู่ในองศาใดถ้าองศาของเส้นน้อยก็จะให้ความรู้สึกเช่นเดียวกับเส้นตรงแนวนอน แต่ถ้าองศาของเส้นมากขึ้นจนใกล้เคียงกับ 90 องศา เท่าไรก็จะ

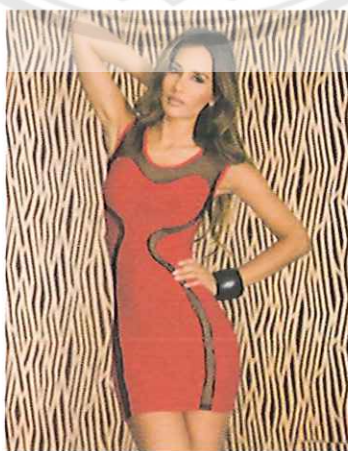
ให้ความรู้สึกเช่นเดียวกับเส้นตรงแนวตั้ง เส้นซิกแซกจัดเป็นเส้นที่เกิดจากแนวเส้นทแยง สามารถลวงตาไปตามทิศทางและองศาของเส้น เส้นเฉียงหรือเส้นทแยง เส้นซิกแซกในเสื้อผ้าได้แก่ ลวดลายผ้า โครงสร้างการทอของผ้า แนวเส้นเหล่านี้นำไปใช้ในการออกแบบเสื้อผ้ามักจะให้ความรู้สึกเพิ่มขนาดขึ้น

ภาพที่ 4 ตัวอย่างประกอบชุดเส้นเฉียงหรือทแยง

ที่มา : <http://abeautyhealth4.blogspot.com/2011/05/daily-intrend-tags.html>

เส้นโค้ง จัดเป็นเส้นที่มีความคล้อยตามเส้นของรูปร่างมากที่สุด และเป็นเส้นที่ถูกนำไปใช้ในกรณีที่ต้องการให้เกิดความรู้สึกอ่อนหวาน นุ่มนวล นอกจากนี้ยังให้ความรู้สึกคล่องแคล่วมากขึ้นตามแนวเส้นโค้งที่ขยายกว้างเพิ่มขึ้นจนเป็นแนววงกลม เส้นโค้งในตัวเสื้อมีความสัมพันธ์กับส่วนโค้งของรูปร่าง ดังนั้นถ้ารูปร่างโค้งเว้ามากเท่าไรก็ทำให้เป็นการเน้นสัดส่วนให้เด่นชัดมากขึ้น

ภาพที่ 5 ตัวอย่างประกอบชุดเส้นโค้ง

ที่มา : <http://th.aliexpress.com>

การนำเส้นมาใช้ในการออกแบบโครงร่างของแบบเสื้อแล้ว ก็จะได้ เส้นกรอบนอก(silhouettes) ของแบบเสื้อนั้นๆ ซึ่งเส้นกรอบนอกจะเป็นสิ่งแรกที่สร้างความประทับใจให้กับผู้พบเห็น ดังนั้นเส้นกรอบนอกของแบบเสื้อที่ดีก็จะส่งผลให้เสื้อผ้าและรูปร่างของส่วนประกอบในตัวเสื้อ เช่น แขนเสื้อ ปกเสื้อ กระโปรง คูดี้และสร้างความประทับใจต่อผู้พบเห็นมากยิ่งขึ้น เส้นกรอบนอกของเสื้อผ้า ได้มีวิวัฒนาการจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีเพียง 3 แบบ เท่านั้นที่มีการนำไปใช้และดัดแปลงไปบ้างตามสมัยนิยม ได้แก่ ทรงตรง(tubular) ทรงกระดิ่ง(bouffant) ทรงหางกระรอก(bustle) ในเสื้อผ้าชั้นสูงมักนิยมใช้เส้นกรอบนอกที่เป็นทรงตรง หรือทรงกระดิ่ง เช่น ชุดไทย ชุดราตรี เป็นต้น แต่ถ้าเสื้อผ้าที่ผลิตจำนวนมากๆ ก็จะใช้เส้นกรอบนอกทรงระดับปานกลางที่อยู่ระหว่างรูปร่าง 2 แบบ เช่น ทรงตรงกับทรงกระดิ่งและจะเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยมในแต่ละปี

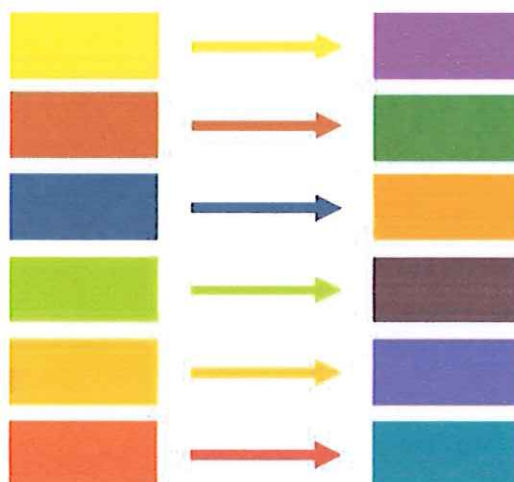
1.1.2.สี สีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการออกแบบเสื้อผ้าเช่นเดียวกับเส้นนับว่าเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เราสามารถมองเห็นสีต่างๆ ได้ในความรู้สึที่แตกต่างกัน ซึ่งเกิดจากสภาพความเข้มของแสงที่ตกกระทบและสะท้อนกับสีที่มีความอ่อนแก่ที่แตกต่างกันเข้าสู่สายตา ไม่ว่าจะเป็นแสง ที่เกิดจากธรรมชาติหรือแสงที่เกิดจากไฟฟ้าถ้าแสงมากก็ทำให้สีมีความสว่างและชัดเจนมาก แต่ถ้าแสงน้อยก็จะทำให้สีหม่นและลดความสดใสลงได้ และที่สำคัญสีเป็นสิ่งแรกที่สร้างความประทับใจให้กับผู้พบเห็นและสร้างอารมณ์หรือความรู้สึกต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วกว่าองค์ประกอบอื่นๆ บนตัวเสื้อ

สีเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการออกแบบเสื้อผ้า เนื่องจากสีทำให้สะดุดตา และเป็นสิ่งแรกที่ผู้คนจะมองเห็นและจดจำเราได้ หากเลือกใช้สีให้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคลิก กาลเทศะและสภาพแวดล้อม และจะช่วยให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเองอีกด้วย ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการนำสีมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าได้นั้น นอกจากจะต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างท่องแท้เกี่ยวกับพื้นฐานของสีแล้ว ยังจะต้องรู้เกี่ยวกับหลักการนำสีไปใช้ในการออกแบบเสื้อผ้างนี้

1.2.1 หลักการนำสีมาใช้ร่วมกัน (color combination)

หลักการนำสีมาใช้ร่วมกัน มีอยู่ 4 วิธี คือ

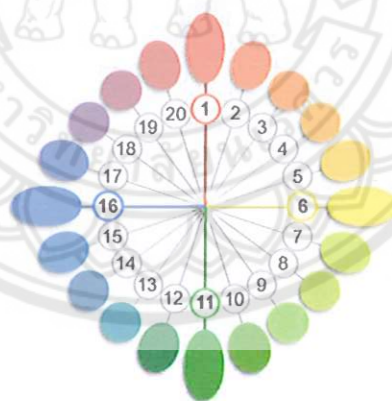
การใช้สีคู่ประกอบ การนำสีคู่ประกอบซึ่งเป็นสีที่อยู่ตรงกันข้ามกันในวงจรสี เช่น สีเขียวกับสีแดง หรือสีน้ำเงินกับสีส้ม มาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้า เราต้องทำความเข้าใจว่า สีเหล่านี้เป็นสีที่ตัดกันอย่างรุนแรง สามารถทำให้ประสาทสัมผัสเกิดการตื่นตัวอย่างฉับพลัน ในขณะเดียวกัน ก็ช่วยทำให้ดูมีชีวิตชีวา แต่ผู้ที่ใช้สีคู่ประกอบต้องมีความชำนาญในการใช้สี เพราะหากใช้สีได้ไม่ถูกวิธี จะลดคุณค่าของความสวยงามของแบบเสื้อผ้าทั้งหมด

ภาพที่ 6 การใช้สีคู่ประกอบ

ที่มา : <http://www2.mst.ac.th>

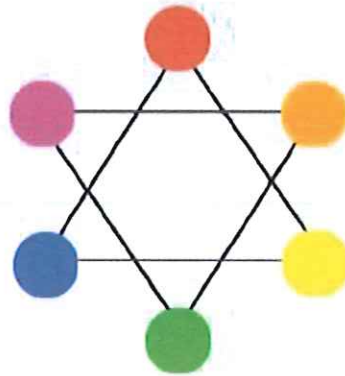
การใช้สีข้างเคียง การนำสีข้างเคียงซึ่งเป็นสีที่อยู่ใกล้กันในวงจรสี เช่น สีเขียว สีนํ้าเงิน กับ สีเขียวนํ้าเงิน มาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าจะทำให้เกิดความรู้สึกลมกลืนของสี

ภาพที่ 7 การใช้สีข้างเคียง

ที่มา : <http://www.glongchalk.com>

การใช้สี 3 สี การใช้สี 3 สี ที่อยู่ในการอบสามเหลี่ยมของวงจรสี เช่น สีม่วง สีส้ม และสีเขียว มาใช้ร่วมกัน เมื่อดูครั้งแรกอาจจะดูไม่เข้ากัน แต่ในความจริงอย่างเข้ากันได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากนักออกแบบรู้จักเลือกใช้สีในส่วนที่เหมาะสม

ภาพที่ 8 การใช้สี 3 สี

ที่มา : <http://atchawit-mmd.blogspot.com>

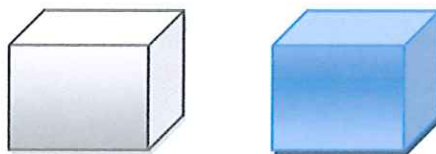
การใช้สีเอกรงค์ เป็นการใช้สีแท้สีเดียวในการออกแบบเสื้อผ้าซึ่งสามารถทำให้น่าสนใจโดยการทาสีแท้สีเดียวนั้นให้ความเข้มของสีที่หลากหลาย เช่น สีน้ำเงิน ก็ใช้ความอ่อนเข้มของสีในการออกแบบ เพื่อให้สีน้ำเงินที่ดูเรียบง่ายดูน่าสนใจขึ้นได้ถ้ารู้จักนำไปใช้ให้เหมาะสม

ภาพที่ 9 การใช้สีเอกรงค์

ที่มา : <http://colorbasic.blogspot.com>

1.2.2 หลักการใช้สีเพื่ออำพรางรูปร่าง โดยปกติ สีแต่ละสีจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของตนเองและผู้พบเห็นที่แตกต่างกันออกไป เช่น สีขาวหรือสีอ่อนมากๆ จะทำให้เกิดความรู้สึกใกล้และมีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าที่เป็นจริง ในขณะที่สีดำหรือสีเข้ม ให้ความรู้สึกไกลและมีขนาดเล็กลง ดังนั้นนักออกแบบควรเลือกใช้น้ำหนักของสี หรือค่าของสีกับเสื้อผ้า ให้เหมาะสม

ภาพที่ 10 สีอ่อน - เข้ม ที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึก

ที่มา : รณชัย เกตุดี

1.2 การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ในการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย เพื่อให้เกิดความสวยงามเหมาะสมและคุ้มค่าสามารถนำไปใช้ได้ยาวนาน ผู้ออกแบบควรคำนึงถึงความสวยงามเหมาะสม เสื้อผ้าบางแบบอยู่ในสมัยนิยมแต่ไม่เหมาะกับบุคลิกของผู้สวมใส่บางคน ทั้งนี้ ผู้ออกแบบเสื้อผ้าจึงควรมีความรู้ความเข้าใจเพื่อนำหลักการไปใช้ในการออกแบบให้เหมาะสม ช่วยอำพรางส่วนที่พกร่องและช่วยเสริมจุดเด่นให้มีบุคลิกลักษณะที่ดียิ่งขึ้น สำหรับสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบเสื้อผ้ามี่ดังนี้

1.2.1 วัยและเพศ ในการออกแบบเสื้อผ้าควรคำนึงถึงวัยและเพศ โดยทั่วไปผู้ที่อยู่ในวัยต่างกัน จะสวมเสื้อผ้าต่างกัน เช่น วันเด็ก จะสวมเสื้อผ้าต่างกับวัยผู้ใหญ่ โดยที่เสื้อผ้าของวัยเด็กจะเน้นความสะดวกสบายในการทำกิจกรรมโดยเสื้อผ้าจะไม่ขัดต่อการพัฒนาการของเด็ก จะต้องมีความปลอดภัยต่อการสวมใส่ ไม่คับและหลวมเกินไป เป็นต้น นอกจากนี้โดยทั่วไปแล้ว ผู้หญิงและผู้ชายและผู้หญิงจะสวมเสื้อผ้าในลักษณะที่แตกต่างกัน

1.2.2 บุคลิกภาพของแต่ละคนล้วนแตกต่างกัน เสื้อผ้าจัดเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ ผู้ออกแบบเพื่อส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ ดังนี้

เรียบร้อยสุภาพ ถ้าเป็นผู้หญิง ควรเลือกผ้าลักษณะ จีบ รูด ติดโบว์ สีอ่อน ลวดลายควรเป็นลายเล็ก ๆ

ภาพที่ 11 ตัวอย่างประกอบชุดสุภาพเรียบร้อย

ที่มา : <http://workaoffice.com>

บุคลิกภาพกระฉับกระเฉง แข็งแรงแบบนักกีฬา ควรออกแบบให้เป็นแบบเรียบ ผ้าพื้น หรือผ้าลายควรว สีส้ม เช่นสีน้ำเงิน สีเทา ควรออกแบบเป็นเสื้อมีปก เช่น ปกเชิ้ต ปกโปโล เป็นต้น

ภาพที่ 12 ตัวอย่างประกอบชุดกระฉับกระเฉง

ที่มา : <http://www.saisawankhayanying.com/s-report/look-good-like-anchor-2/>

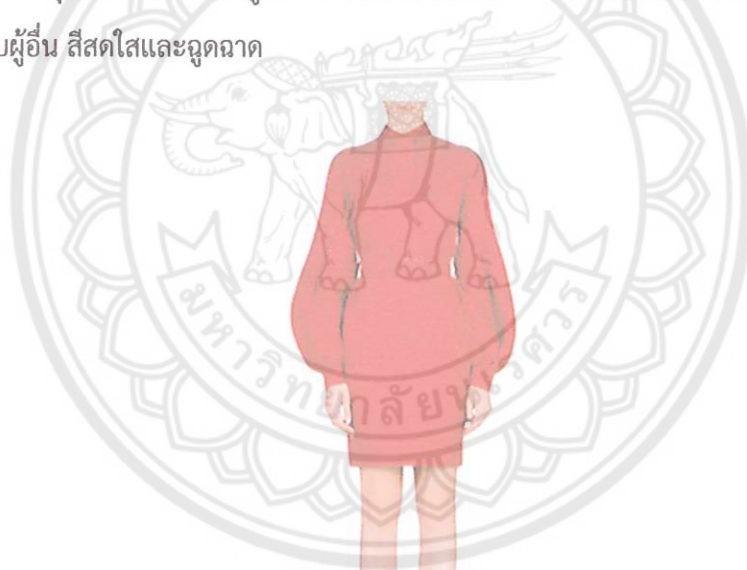
บุคลิกภาพสุขุม ขรึมแบบผู้ใหญ่ ควรออกแบบเสื้อผ้าที่เน้นความสง่างาม เช่น การตีเกล็ด การปัก เป็นต้น สวมการต่ออ้วย การระบายชายเสื้อและชายกระโปรงไม่เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะ

ภาพที่ 13 ตัวอย่างประกอบชุดบุคลิกภาพสุขุม

ที่มา : <http://www.mymommadesiam.com/jackets/618-jk24068.html>

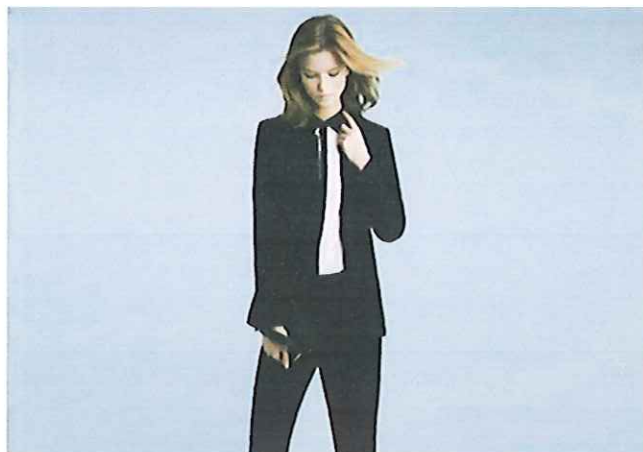
บุคลิกภาพแก่ เป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองมาก ควรออกแบบเสื้อผ้าในลักษณะสะดุดตาไม่ซ้ำแบบกับผู้อื่น สีสดใสและดูฉูดฉาด

ภาพที่ 14 ตัวอย่างประกอบชุดบุคลิกภาพแก่

ที่มา : <http://www.tlcthai.com/women/32050/sweet-vintage>

บุคลิกภาพว่องไว ปราดเปรียว ควรออกแบบเสื้อผ้าในลักษณะทะมัดทะแมง แบบเรียบ ควรเลือกใช้ผ้าสีเข้ม

ภาพที่ 15 ตัวอย่างประกอบชุดว่องไวปราดเปรียว

ที่มา : <http://www.pooyingnaka.com/content/content.php?No=4653>

1.2.3) รูปร่าง ในการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายควรคำนึงถึงว่ารูปร่างเสื้อผ้าแบบเดียวกันจะไม่เหมาะสมกับทุกคน และการออกแบบที่ดี ควรอำพรางส่วนที่บกพร่องและช่วยเสริมจุดเด่นของผู้สวมใส่ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รูปร่างผอมสูง ควรออกแบบโดยใช้เส้นตามขวาง มีการตกแต่ง ที่คอปกควรมีระบาย ปลายผ้าตามขวางเพื่อลดความสูง ตกแต่งบริเวณเอวสะโพก กระโปรงจีบรูด เป็นต้น และควรหลีกเลี่ยงเส้นตามยาวหรือเส้นแนวตั้ง เสื้อคอแหลม ไม่มีปก แขนสั้น ตัวยาว มีเส้นตกแต่งเสื้อและกระโปรงเป็นแนวยาว คลอดจนควรหลีกเลี่ยง การออกแบบเสื้อตามขวาง เสื้อที่ปกใหญ่ เสื้อปกติดคอ เสื้อแขนพอง เสื้อสีสด ดอกใหญ่

ภาพที่ 16 ตัวอย่างประกอบชุดคนรูปร่างผอมสูง

ที่มา : <https://www.l3nr.org/posts/547758>

คนอกใหญ่ ควรออกแบบโดยใช้เส้นตั้งฉาก เสื้อคอแหลม เสื้อเอวต่ำบริเวณสะโพก กระโปรงปลายบาน หรือกระโปรงตกแต่งได้สัดส่วนกับหน้าอก ควรหลีกเลี่ยงเส้นขวางบริเวณอก เสื้อคอเหลี่ยมลึก เสื้อรัดรูป เสื้อจีบรูดตั้งแต่บริเวณช่วงไหล่ถึงเอว

ภาพที่ 17 ตัวอย่างประกอบชุดสำหรับคนอกใหญ่

ที่มา : <http://www.happyindress.com>

คนสะโพกใหญ่ ใช้เส้นตกแต่งบริเวณอื่นที่ไม่ใช่สะโพก กระโปรงปลายบานควรหลีกเลี่ยง เส้นขวางในแนวกระโปรง หลีกเลี่ยงการตกแต่งบริเวณสะโพกชุดเข้ารูป กระโปรงปลายสอบ

ภาพที่ 18 ตัวอย่างประกอบชุดสำหรับคนสะโพกใหญ่

ที่มา : <http://www.happyindress.com>

2. การออกแบบเครื่องแต่งกายแนว Haute Couture

2.1 ประวัติความเป็นมา ทวีโลกมีลูกค้ำระดับกูตูร์และโอด์กูตูร์ (ศิลปะตัดเย็บชุดสูงสุด) เพียง 1000-2000 คนเท่านั้น เป็นกลุ่มลูกค้ำระดับบน อายุ 40 ปีขึ้นไป ส่วนมากเป็นมหาเศรษฐี (ไม่ต้องส่วนมากเกือบทั้งหมดเป็นคนรวย) นักการเมือง นักธุรกิจ เซเลบบริตี้ หรือจะกล่าวได้ว่าสนนราคาของแฟชั่นกูตูร์เหล่านี้ตั้งต้นตั้งแต่ 1 แสนบาทขึ้นไปจนถึงหลายล้านบาท ในประเทศไทยมีลูกค้ำหรือตลาดกูตูร์เพียงแค่ 50 คน โอด์กูตูร์เป็นสุดยอดแห่งวงการแฟชั่นยิ่งหากบรรลุถึงโอด์ กูตูร์ถือเป็นที่สุดแห่งการสร้างสรรค์ผลงานแฟชั่น

ภาพที่ 19 ชาร์ลส์ เฟรเดอริกดี เวิร์ธ (Charles Frederick Worth)

ที่มา : <http://www.thaitopwedding.com/wedding/wp-content/uploads/2011/04/worth-fashion-1.jpg>

หากถามว่าใครคือบิดาของโอด์กูตูร์ เขาบอกกันมาว่าเป็น ชาร์ลส์ เฟรเดอริกดี เวิร์ธ (Charles Frederick Worth) เอง มีเงินแค่ 500 บาทและใช้ภรรยาของตนเองที่นามว่า Marie Vernet ใส่ชุดไปอวดใครๆประมาณเป็นนางแบบให้เสื้อของตน ท่านกูตูร์ริเยร์ (Couturier) ได้รับความอุปถัมภ์จากจักรพรรดินีเออเซนี แห่งปารีสจึงทำให้แฟชั่นเขาของโด่งดังมาก ร้านของเขาพลิกกลับมาอีกครั้งตอนปี 2012 มี Giovanni Bedin เป็นคนออกแบบ ปัจจุบันเกร็ดบนเว็บอีกอันที่เขาให้เครดิตท่านเวิร์ธก็คือ "ห่วง" (Hoop) หรือ กรงกางกระโปรง (Cage Crinoline) ให้มันกว้างๆ ตอนออกไปลีลาศโบราณ เขาก็บอกว่าเป็นฝีมือท่านอีก แม้มันมีมาก่อนเพราะกล่าวว่า ท่านเป็นวิศวกรเรื่องแฟชั่น ทำชุด 10 in 1

2.2 กระบวนการตัดเย็บและผลิต ชุดเดรสโอต์ กูตูร์นี้ใช้เวลากันยาวนาน มีความคิดอะไรใส่ลง ไปให้หมดกับผลงานการทำโอต์ กูตูร์เวลาและค่าแรงในการทำต่อชุดก็มากกว่า 200-250 ชั่วโมง(แพชั่นวีค อันหนึ่งก็ปาไปมากกว่า 35 ชุด) ต้องวัดตัวหลายๆครั้งต่อชุด ซึ่งอธิบายง่ายๆคืองานชุดที่ทำโดยมือคน ไม่ว่าจะ เย็บ ตัดด้วยเทคนิคพิเศษ จากช่างที่ผ่านการรับรองคุณภาพ ใช้วัสดุดิบบยอดเยี่ยม

ภาพที่ 20 ตัวอย่างการตัดเย็บและผลิตงานโอต์ กูตูร์

ที่มา : กรุงเทพธุรกิจเขียนโดย สรัญญา แดงอินทวัฒน์ ฉบับวันจันทร์ที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2555

<http://piphatlouethi.blogspot.com/2012/05/haute-couture.html>

2.3 ลักษณะของเครื่องแต่งกายแนว Haute Couture โอต์ กูตูร์ ไม่ใช่แบรนด์ หลายคนอาจจะ คิดว่าโอต์ กูตูร์คือแบรนด์เสื้อผ้าแต่ในความจริงนั้นมันคือ ชุดเดรสที่ใส่ออกงานตั้งแต่สมัยจักรพรรดินี ออเซนี แห่งกรุงปารีส ซึ่งคนออกแบบคือ “Haute Couture” ซึ่งโด่งดังเป็นอย่างมาก และในสมัยนั้นร้าน ของเขาที่มีชื่อว่า House of Worth เป็นผู้ผลิตและมันกลับมาได้รับความนิยมอีกครั้งเมื่อ Giovanni Bedin กลับมาออกแบบมันอีกครั้งในปี 2010

เหตุผลที่โอต์ กูตูร์ ได้มีความแตกต่างจากเสื้อผ้าทั่วไป มันไม่ใช่เพียงแค่ความคลาสสิก แต่มันเป็น การผสมผสานแฟชั่นที่เคยผ่านตาคนทั่วโลกมาแล้วกับแฟชั่นสมัยใหม่ ผู้สวมใส่ไม่ได้เสนอเพียงแค่อีสัน และการออกแบบที่แปลกตา แต่โอต์ กูตูร์กลับบ่งบอกถึงรสนิยมของผู้ที่จะสวมใส่อีกด้วยโอต์ กูตูร์แตกต่าง จากเสื้อผ้าอื่นๆ ด้วยการตัดเย็บ โอต์ กูตูร์เป็นการตัดเย็บที่พิถีพิถันและใช้วัสดุดิบบยอดเยี่ยม เช่น ผ้าลูกไม้ ผ้าไหม ออร์แกนซ่า และผ้าที่มีลักษณะบางเบาพลิ้วไหว ในสมัยก่อนนั้นการตัดเย็บแบบโอต์ กูตูร์ใช้เวลา ถึง 200 -250 ชั่วโมงต่อหนึ่งชุด ด้วยมือล้วนๆ ซึ่งแน่นอนว่าความปราณีตนั้นถือว่าเป็นที่หนึ่งทางการตัด เย็บเสื้อผ้า

ภาพที่ 21 ตัวอย่างลักษณะการตัดเย็บโอต์ กูตูร์ วัสดุแบบลูกไม้

ที่มา : <http://senatus.net/article/prodigious-flair-stephane-rolland-haute-couture/#>

ภาพที่ 22 ตัวอย่างลักษณะการตัดเย็บโอต์ กูตูร์ ลักษณะเบาบาง พลิ้วไหว

ที่มา : stephane rolland spring 2013 couture

ภาพที่ 23 ตัวอย่างลักษณะการตัดเย็บโอต์ กูตูร์ ผ้าไหม

ที่มา : Lauren Sullivan, TODAY, July 5, 2013 at 12:44 PM ET

2.4 การเผยแพร่/จัดแฟชั่นโชว์ การจะก้าวสู่ห้องเสื้อระดับโอต์ กูตูร์ขนานแท้จะต้องได้รับรองอย่างเป็นทางการจากสมาพันธ์ห้องเสื้อชั้นสูงของฝรั่งเศส โดยมีดีไซน์เนอร์ หรือที่เรียกว่า "กูตูร์ริเยร์" เป็นผู้ออกแบบ และห้องเสื้อจะต้องตัดเย็บเสื้อผ้าเฉพาะสำหรับลูกค้าแต่ละคน ต้องวัดตัวตัดและลองอย่างน้อย 1 ครั้ง ห้องเสื้อจะต้องตั้งอยู่ในฝรั่งเศส มีพนักงานประจำไม่ต่ำกว่า 15 คน รวมถึงช่างฝีมืออีกไม่น้อยกว่า 20 คน และยังต้องสร้างสรรค์คอลเลคชั่น เพื่อแสดงบนเวที ปารีส โอต์ กูตูร์แฟชั่นวีค ปีละ 2 ครั้ง ครั้งละไม่ต่ำกว่า 35 ชุด

ปัจจุบันมี 12 แบรินดระดับโลกเท่านั้นที่สังกัดระดับโอต์ กูตูร์ได้นั้นก็คือ

- Adeline Andre
- Anne valrie Hash
- Atelier Gustavolins
- Chanel
- Christian Dior
- Christophe Josse
- Franch Sorbier
- Givenchy
- Jean Paul Gaultier
- Maurizio Galante
- Stephane Rolland
- Giambattis Valli

3. ข้อมูลเกี่ยวกับยุคอสังการศิลป์ (Art Deco)

3.1 ประวัติความเป็นมาของยุคอสังการศิลป์(Art deco) "อาร์ตเดโค" คือ ยุคแห่งศิลปะที่เต็มไปด้วยสไตล์ที่งามสง่า ศิลปะ "อาร์ตเดโค" เฟื่องฟูอยู่ในช่วงทศวรรษที่ 20 ถึงทศวรรษที่ 30 นับว่าเป็นช่วงต่อเนื่องจากงานศิลปะลวดลายวิจิตรแบบ "อาร์ตนูโว" ลายเครือเถาอันวิจิตรอ่อนช้อยค่อยคลี่คลายเป็นเส้นสายที่เรียบง่ายขึ้น คล้ายๆ กับลวดลายกราฟิกในยุคสมัยของ "อาร์ตเดโค" นี้ "อาร์ตเดโค" จัดอยู่ในศิลปะยุคโมเดิร์น โดยเป็นศิลปะในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ซึ่งชิ้นงานที่เด่นๆ มักจะเป็นเรื่องที่ย้อนกลับมาใกล้ตัวหรือเกี่ยวเนื่องกับชีวิตประจำวันของผู้คน เป็นงานศิลปะที่จับต้อง ใช้สอยได้ มากกว่าจะเป็นศิลปะที่ได้เพียงแต่ชื่นชมความงามด้วยสายตาเท่านั้น นอกจากชิ้นงานศิลปะแบบเพียวอาร์ต หรือไฟน์อาร์ตแล้ว "อาร์ตเดโค" ยังโดดเด่นสอดแทรกอยู่ในงานสถาปัตยกรรม และงานดีไซน์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานออกแบบทางสายแฟชั่น ทั้งเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า และลายพิมพ์บนผืนผ้าต่างๆ ล้วนยังเป็นแรงบันดาลใจให้วงการแฟชั่นหลายยุคหลายสมัย มาจนถึงปัจจุบันทีเดียว ศิลปะหลักๆ ในยุค "อาร์ตเดโค" นั้นได้รับการสร้างสรรค์ระหว่างช่วงต่อของสงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 โดยมีวิวัฒนาการมาจากศิลปะในยุคเริ่มต้นของยุคสมัย ซึ่งสร้างสรรค์ชิ้นงานออกมาตอบสนองการปฏิบัติของวงการวิทยาศาสตร์ สังคม และเหตุการณ์ต่างๆ ทาง การเมืองในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 "อาร์ตเดโค" ต่างจากการเคลื่อนไหวของศิลปะในช่วงอื่นๆ เท่าที่เคยมีมา "อาร์ตเดโค" แพร่หลายสู่สังคมโลกในวงกว้างอย่างรวดเร็ว คล้ายๆ กับเป็นป็อบอาร์ตของช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ทุกวันนี้ ศิลปะ "อาร์ตเดโค" ยังคงได้รับการนำกลับมาสร้างสรรค์ใหม่ ทั้งสไตล์ในงานปั้น งานแฟชั่น รวมทั้งลายพิมพ์ต่างๆ ที่ไม่ได้สะท้อนให้เห็นเพียงวิถีคิดและวัฒนธรรมแห่งยุคสมัยอันเป็นจุดกำเนิดเท่านั้น ทว่า ยังมีอิทธิพลต่อยุคสมัยต่อๆ มาอีกครั้งแล้วครั้งเล่า โดยเฉพาะในแวดวงแฟชั่นดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ครั้งแรกที่ "อาร์ตเดโค" กลับมาได้รับความนิยมอีกครั้งหลังจากช่วงยุคสมัยของตัวเอง ก็คือ เมื่อปี 1966 โดยกลับมาในงานออกแบบ เครื่องตกแต่งบ้านในงานแสดงสินค้าตกแต่งบ้านย้อนยุคไปในปี 1925 ที่ประเทศฝรั่งเศส ตั้งแต่บัดนั้น ศิลปะ "อาร์ตเดโค" ก็กลับมาโดดเด่นอีกครั้งแล้วครั้งเล่า

ศิลปะแบบ "อาร์ตเดโค" ส่วนมากออกมาในรูปแบบของโปสเตอร์ภาพพิมพ์ภาพถ่ายโฆษณายุคแรกๆ โปสเตอร์ภาพยนตร์ หรือใบปิดหนังสือในช่วงทศวรรษที่ 20 นั้นล้วนเป็นอิทธิพลจาก "อาร์ตเดโค" เช่นเดียวกับสถาปัตยกรรมอันโดดเด่น เช่น อาคารไครส์เลอร์ในอเมริกา ในฝั่งของแฟชั่น ก็วนเวียนอยู่ตั้งแต่ พอล ปัวเรต์ แอร์เต้ รวมไปถึงงานออกแบบฉากของ เซดริก กิบบอน ในด้านงานจิตรกรรมที่มีสไตล์ของ "อาร์ตเดโค" ได้แก่ ผลงานของ ทามาร่า เลมปิกคา ฯลฯ

ประวัติศาสตร์ และอิทธิพลต่อ "อาร์ตเดโค"

ในยุคสมัยแห่งการกำเนิด "อาร์ตเดโค" จริงๆ นั้น ตัวตนของ "อาร์ตเดโค" เองไม่ได้เป็นสิ่งที่คนในยุคนั้นเชื่อถือเป็น "ศิลปะ" สักเท่าไร ส่วนใหญ่จะเรียกกันมาว่า เป็น "สไตล์" ของยุคสมัยเสียมากกว่า ความจริงแล้วในการออกแบบสถาปัตยกรรม เสื้อผ้า ภาพพิมพ์ รวมทั้งจิตรกรรมทั้งหลายนั้น ล้วนมีอิทธิพลของศิลปะยุคโมเดิร์น สำหรับชื่อเรียกว่า "อาร์ตเดโค" นั้นก็ได้มาจากงานแสดงสินค้าตกแต่งบ้านย้อนยุคปี 1925 ที่จัดขึ้นในฝรั่งเศสเมื่อปี 1966 "อาร์ตเดโค" คือศิลปะที่แสดงความผสมผสานระหว่างงานในทศวรรษที่ 20 และทศวรรษที่ 30 โดยเฉพาะอิทธิพลของ "เกย์" ที่เริ่ม มีการเปิดเผยตัวตนในสังคมมากขึ้น และส่วนใหญ่พวกเขาเกย์มักจะมีอิทธิพลในแวดวงบันเทิงและแฟชั่น นอกจากนี้ ช่วงเวลาดังกล่าวยังเป็นยุคสมัยแห่งความฟุ้งเฟ้อ และความเหลวไหลไร้สาระ พร้อมๆ กับจุดพลิกผันทางสังคมที่ผู้หญิงทั้งหลายลุกขึ้นมาสละดอร์เส็ท หรือเครื่องรัดทรง กับกระโปรงทรงสู่มทิ้งไป หันมานิยมใส่กางเกง หรือไม่มีกระโปรงทรงหลวมสบาย ผู้หญิงเริ่มมีสิทธิมีเสียง และเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น สามารถที่จะสวมกระโปรงสั้นโชว์ หัวเข่า และ สบู่หรือในที่สาธารณะ สำหรับอิทธิพลของสงครามโลกครั้งที่ 1 ก็นับว่ามีอิทธิพลต่อศิลปะที่เรียกในภายหลังว่า "อาร์ตเดโค" ไม่น้อย ผู้หญิงเข้ามามีบทบาทในโลกของการทำงาน เนื่องจากผู้ชายต้องออกไปรบ แม้เมื่อสงครามสงบลงแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างก็ไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป ช่วงเวลาแห่งความอึมครึมหลังสงครามโลก มิใช่เพียงอุตสาหกรรมเหมืองถ่านหินที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อเศรษฐกิจและสังคม ยังมีการ ล่มสลายของตลาดหุ้นวอลล์สตรีท ที่เพิ่มความขมขมัวและเคร่งเครียดให้บรรยากาศของสังคมยุคนั้นเข้าไปอีก ตึกรามบ้านช่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตึกระฟ้าที่สวยงามตระการตาจำนวนมาก คือการระบายออกถึงความเครียดแห่งยุคสมัย ผู้คนส่วนใหญ่เกิดมาในยุคที่ไม่เคยมีกระแสไฟฟ้าและโทรศัพท์ใช้มาก่อน ทั้ง 2 สิ่งนี้กลายมาเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญอีกอย่างของช่วงรอยต่อระหว่างทศวรรษที่ 20 และ 30 วิธีชีวิตผู้คนที่ผันเปลี่ยน จากการมีเครื่องบินที่สามารถพาตัวเองข้ามทวีปได้ในระยะเวลาอันสั้น โทรศัพท์กลายเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตประจำวัน แล้วยังมีเครื่องซักผ้า เครื่องล้างจาน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง โทรทัศน์ ที่เป็นผลผลิตจากการมีกระแสไฟฟ้านั้นเอง

Art deco ยุคแห่งศิลปะที่เต็มไปด้วยสไตล์ที่งามสง่า

Art deco เป็นขบวนการการออกแบบนานาชาติระหว่าง ค.ศ. 1925 ถึง ค.ศ. 1939 ที่มีผลต่อศิลปะการตกแต่งเช่น สถาปัตยกรรม, การออกแบบภายใน และ การออกแบบอุตสาหกรรม และรวมทั้งทัศนศิลป์เช่นแฟชั่น, จิตรกรรม, เลขศิลป์(Graphic arts) และภาพยนตร์ ขบวนการนี้เป็นการผสมผสานระหว่างลักษณะศิลปะและขบวนการหลายแบบในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ที่รวมทั้งศิลปะฟื้นฟูคลาสสิก, ลัทธิเค้าโครง(Constructivism), ลัทธิบาศกนิยม, ลัทธิสมัยใหม่, อาร์ต นูโว และลัทธิอนาคตนิยม อาร์ตเดโค

นิยมกันอย่างสูงสุดในยุโรปและสหรัฐอเมริกาในสมัยรู้จักกันว่า “Roaring Twenties” และนิยมกันอย่างกว้างขวางในสหรัฐอเมริกาตลอดคริสต์ทศวรรษ 1930 แม้ว่าขบวนการออกแบบหลายขบวนการเริ่มจากความคิดทางการเมืองหรือทางปรัชญาแต่อาร์ตเดโคมีรากมาจากการตกแต่งเท่านั้น ในขณะนั้นทัศนคติต่ออาร์ตเดโคถือกันว่าเป็นศิลปะของความหรูหรา ความมีประโยชน์ทางการใช้สอยและความเป็นสมัยใหม่ ตัวอย่างที่เด่นชัดเห็นได้จากสถาปัตยกรรมตามเมืองใหญ่ๆ เช่นตามนครนิวยอร์ก อาทิ ตึกไครสเลอร์ (Chrysler Building) ที่ออกแบบโดย วิลเลียม แวน อเลน (William Van Alen) และ ตึกเอ็มไพร์สเตท (Empire state Building) อาร์ตเดโคจะเป็นศิลปะที่ได้เพียงแต่ชื่นชมความงามด้วยสายตาเท่านั้น นอกจากชิ้นงานศิลปะแบบเพียวอาร์ต หรือไฟน์อาร์ตแล้ว “อาร์ตเดโค” ยังโดดเด่นสอดแทรกอยู่ในงานสถาปัตยกรรม และงานดีไซน์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานออกแบบทางสายแฟชั่น ทั้งเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า และลายพิมพ์บนผืนผ้าต่างๆ ล้วนยังเป็นแรงบันดาลใจให้วงการแฟชั่นหลายยุคหลายสมัย มาจนถึงปัจจุบันทีเดียว

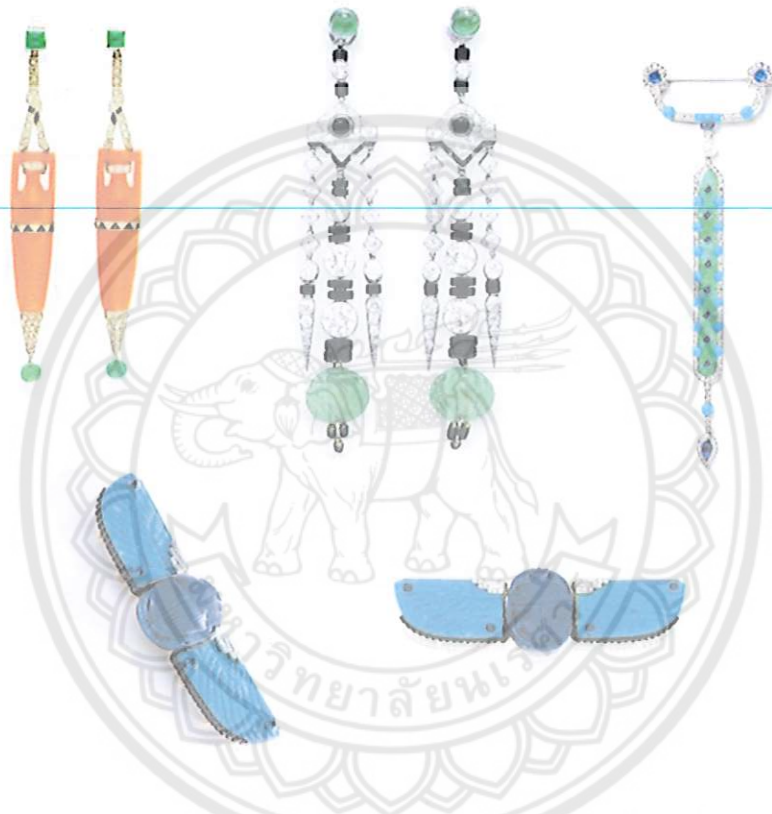
ภาพช่วยย่นรูปร่างเรขาคณิต ที่เป็นรูปทรงหลักของเครื่องประดับในยุคนี้

ภาพที่ 24 ภาพประกอบรูปร่างหลักของเครื่องประดับในยุคนี้

ที่มา : <http://www.hiclasssociety.com/?p=17121>

เครื่องประดับยุคอาร์ตเดโคนี้ นักออกแบบจำนวนมากในสมัยนั้นมีการใช้เส้นที่คมชัด เหลี่ยม มุม เครื่องประดับชัดเจน อันเป็นผลมาจากยุคสมัยของการนำเครื่องจักรกลมาใช้ รูปทรงที่เป็นแรงบันดาลใจมักมาจากธรรมชาติ โดยมักจะมีเส้นรอบนอกที่เป็นรูปทรงเรขาคณิต ทั้งนี้ทั้งนั้นมีการคำนึงถึงความสมดุลมากขึ้น ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญแสดงถึงความหนักแน่น ทั้งรูปแบบต่างๆ และสีสันของอัญมณีที่จัดจ้านได้ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งถือเป็นจุดเด่นสำคัญของอาร์ตเดโค จึงเป็นข้อแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างยุคอาร์ต นูโว ก่อนหน้านี้

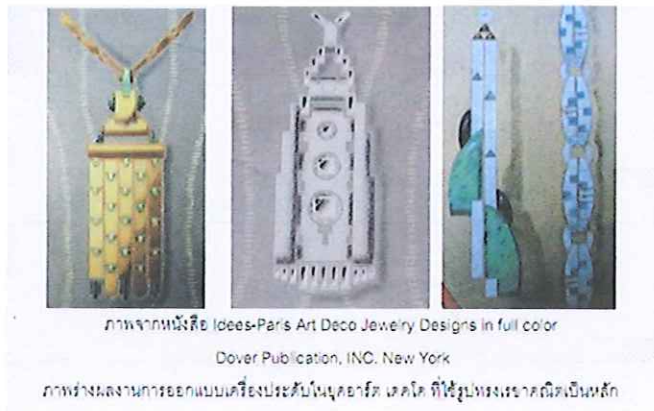
รูปทรงของเครื่องประดับยุคอาร์ตเดโคนี้จะมีรูปแบบกะทัดรัดและลวดลายที่ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมอียิปต์โบราณ โดยมีการนำรูปแบบลวดลายภาพวาดผนัง, เครื่องประดับกาย, เครื่องรางมาดัดแปลง ตัดทอน อ้าบองกันว่ามีารค้นพบสุสานของกษัตริย์ตุตันคามุน (ในปีค.ศ.1922) จะเห็นได้ชัดว่า ในสมัยนั้นแบรนด์เครื่องประดับระดับโลกอย่าง Cartier มีการผลิตเครื่องประดับในเชิงลักษณะกึ่งยุโรปอียิปต์ออกมา ที่เป็นที่ยอดนิยมระดับโลกคือเข็มกลัดแมลงทับ

ภาพที่ 25 ภาพประกอบเครื่องประดับในยุคนี้

ที่มา : <http://www.hiclasssociety.com/?p=17121>

สิ่งซึ่งแตกต่างจากเครื่องประดับยุคอื่นๆที่เคยกล่าวกันมาคือ นักออกแบบให้ความสำคัญกับสีสันทนในเครื่องประดับ โดยนิยมใช้สีที่ตัดกันหรือสีที่ตรงข้ามกันมาประกอบในชิ้นเครื่องประดับ ด้วยเหตุนี้เองอัญมณีที่มีสีสันทนอย่างพลอยในตระกูลคอร์รันดัม(Corundum) อาทิ ไพลิน(Sapphire) ทับทิม(ruby) และควอตซ์(quartz) สีต่างๆจึงถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย รวมถึงลูกปัดอัญมณีต่างๆ ก็ถูกนำมาใช้ในเครื่องประดับเช่นกัน ที่ยังคงความนิยมสืบเนื่องต่อกันมาจากยุควิกตอเรียคือเทคนิคการลงยา ซึ่งยังคงปรากฏให้เห็นอยู่

ภาพที่ 26 ภาพผลงานการออกแบบเครื่องประดับในยุคอาร์ต เดคโค

ที่มา : <http://www.hiclasssociety.com/?p=17121>

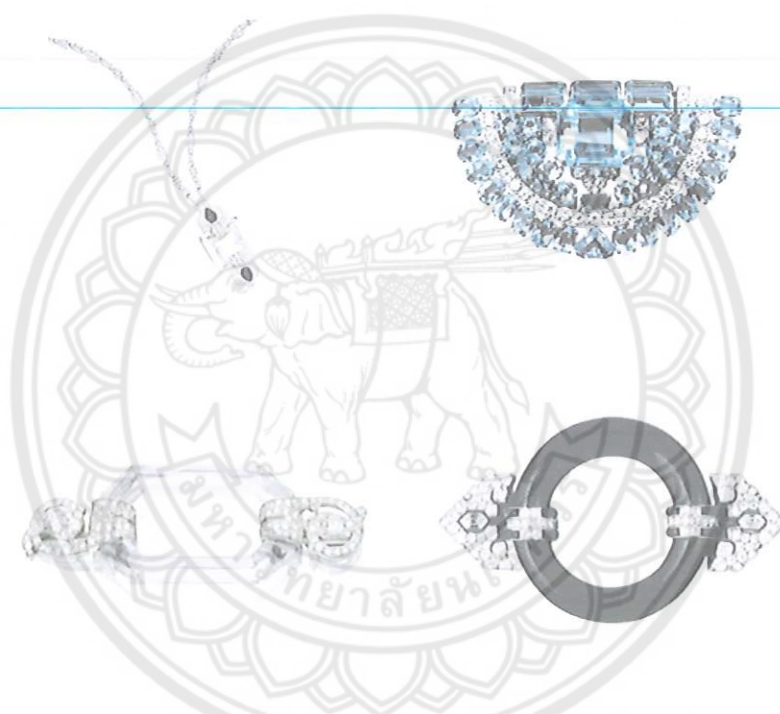
“ความขัดแย้งของสีสนำมาซึ่งความสวยงาม” อาจเรียกได้ว่าเป็นคอนเซ็ปต์ของยุคอาร์ตเดคโคนี้ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณสีที่นักออกแบบในยุคนั้นต้องการ นอกจากสีสนี่ที่ดูฉูดฉาดแล้วยังคงคำนึงถึงความสวยงาม ตามทฤษฎีสีของศิลปะศึกษาจะมีเรื่องของวงจรสี สีตรงกันข้ามคือสีคู่ปฏิปักษ์ กล่าวคือสีที่มีค่าความเข้มสีตัดกันอย่างรุนแรงในทางปฏิบัติไม่นิยมนำมาใช้ร่วมกันเพราะจะทำให้สีไม่สดเท่าที่ควรแต่นักออกแบบในยุคนี้สามารถจัดสรรความงดงามจากธรรมชาติได้อย่างลงตัว และอัญมณีที่ขาดไม่ได้คือเพชร(diamond) อัญมณีที่คงความงามชั่วนิรันดร์ มีการนำเพชรมาประดับร่วมด้วยเพื่อเพิ่มความสวยงามและมูลค่าให้กับเครื่องประดับ อย่างไรก็ตามการเจียรไนรูปทรงของอัญมณีในยุคอาร์ตเดคโคนี้ กว่า 90% จะเจียรไนเป็นทรงเหลี่ยมมากกว่าทรงอื่นๆ รวมไปถึงการฝังที่เป็นเหลี่ยมเป็นช่อง(Channel setting)เป็นที่นิยมอย่างมาก ภาพด้านล่างเป็นภาพเครื่องประดับแสดงถึงการฝังที่เป็นเหลี่ยมเป็นมุม ที่เกิดขึ้นในยุคอาร์ตเดคโค และการใช้สีสนี่ที่เรียกว่าว่างดงามและเลอค่าเป็นอย่างมากของแบรนด์เครื่องประดับ Van cleef & arpels ที่เป็นเครื่องประดับระดับเวิร์ลด์คลาส เช่นเดียวกับกับ Cartier

ภาพที่ 27 ภาพความขัดแย้งของสีสนำมาซึ่งความสวยงามของเครื่องประดับ

ที่มา : <http://www.hiclasssociety.com/?p=17121>

เครื่องประดับยุคอาร์ตเดโคมีความอ่อนช้อย ประณีตสวยงาม เพราะเนื่องจากในยุคนี้ใช้โลหะมีค่าในตระกูลแพลตตินัม (Platinum, Pt) ซึ่งตามโลหะวิทยา (Precious metallology) แล้วแพลตตินัมมีความอ่อนนิ่มมากที่สุด มากกว่าโลหะบริสุทธิ์ (Pure precious metal) มีค่าอื่นๆ (ทองคำ, เงิน) นักออกแบบเข้าใจเลือกโลหะชนิดนี้เพื่อเพิ่มความจุดจาดของอัญมณี ทำให้เราเห็นเครื่องประดับยุคอาร์ตเดโคที่มีสีทองของทองคำน้อยมาก หรือแทบมีไม่เห็นเลย นอกจากนี้แล้วในยุคนี้เองเป็นต้นกำเนิดการเจียรไนเพชรและพลอยเป็นรูปทรงเหลี่ยม นั่นก็คือ Emerald cut หรือเหลี่ยมมรกต, Princess cut และรูปทรงหยดน้ำ (pear shape) ความนิยมในอาร์ตเดโคเริ่มลดถอยลงในปลายคริสต์ทศวรรษ 1930

ภาพที่ 28 เครื่องประดับยุคอาร์ตเดโคมีความอ่อนช้อย

ที่มา : <http://www.hiclasssociety.com/?p=17121>

BY DIVA · OCTOBER 8, 2012

สง่างามแบบ "อาร์ตเดโค" สไตล์

เนื่องเพราะส่วนมาก "อาร์ตเดโค" มักจะแพร่หลายในงานออกแบบตกแต่งบ้าน ไม่ว่าจะเป็นสถาปัตยกรรม การตกแต่งภายใน เฟอร์นิเจอร์ ฯลฯ สไตล์ของ "อาร์ตเดโค" เกิดขึ้นระหว่างช่วงเวลาแห่งความยากลำบากและความหม่นมัวของสงครามและเศรษฐกิจอันตกต่ำ อาคาร บ้านเรือนจึงมักเป็นแห่งสี่เหลี่ยมเรียบๆ ไม่มีลวดลายประดับประดาที่วิจิตรอ่อนช้อย ส่วนใหญ่จะมีรูปร่างเหมือนเครื่องดนตรีกลไก

ต่างๆ ที่เกิด ขึ้นมาจากอุตสาหกรรมและการมีกระแสไฟฟ้า หากว่าเราจะมองกันในแง่ของศิลปะ "อาร์ตเดโค" ได้แรงบันดาลใจจากความเคลื่อนไหวของศิลปะยุคใหม่หลายๆ สไตล์ประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็น คิวบิสม์ ฟิวเจอริสม์ รวมทั้ง คอนสตรัคทีฟิสม์ อย่างไรก็ตาม สไตล์ของ "อาร์ตเดโค" บางอย่างก็ดูคล้ายกับลวดลาย เรขาคณิตสมัยโบราณ อย่างเช่น ลวดลายโบราณของอียิปต์ แอสซีเรีย กับเปอร์เซีย อีกด้วย ศิลปิน "อาร์ตเดโค" อาศัยรูปทรงแบบขั้นบันได ความโค้งมนของมุม การประดับประดาด้วยรูปทรงสามเหลี่ยมและเส้นสาย ลายทาง สีที่นิยมใช้กันมากก็คือ สีดำ ที่สะท้อนให้เห็นความหม่นมัวแห่งยุคสมัย

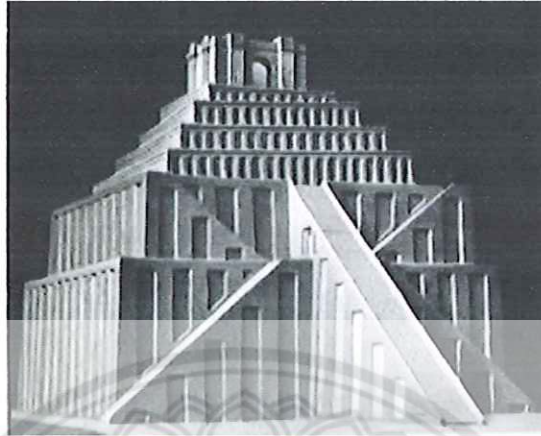
ในยุคของ "อาร์ตเดโค" แวดวงที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง ได้แก่ ไฟน์อาร์ตสาขาต่างๆ รวมทั้ง การออกแบบทางอุตสาหกรรม ในส่วนของไฟน์อาร์ตนั้น ไม่ว่าจะเป็น ประติมากรรม ภาพเขียน หรือแม้แต่ หัตถศิลป์ ล้วนแสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเองอย่างสูง ส่วนใหญ่จะเป็นชิ้นงานที่เรียบง่าย เส้นสายสะอาดสะอ้าน สีล้วนมีชีวิตชีวา แสดงออกถึงความสง่างาม ทางด้านการออกแบบอุตสาหกรรมที่ ประสบความสำเร็จ อย่างเช่น การออกแบบรถยนต์ เรือโดยสารขนาดใหญ่ โทรทัศน์ ซึ่งล้วนสามารถผลิตได้ เป็นจำนวนมากโดยเครื่องจักรกล "อาร์ตเดโค" มีอิทธิพลต่อทุกสิ่งทุกอย่าง และด้วยความที่ส่วนมากจะเข้ามาอยู่ในชีวิตประจำวันของคน อย่างเช่น เสื้อผ้า เครื่องประดับ และกราฟฟิคดีไซน์ นั่นคงคือสาเหตุหนึ่ง ที่ "อาร์ตเดโค" ยังสามารถกลับมาได้อีกแทบทุกยุคทุกสมัย

3.2 แฟชั่นในช่วงยุคอสังการศิลป์(Art deco) การพัฒนาของFordism ในอุตสาหกรรม, อาร์ตเดโคตั้งอยู่ ที่สี่แยกการผลิต Voluminously ที่การส่งออกของช่างฝีมือดั้งเดิมเริ่มที่จะตัดกับความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีและตลาดมวลของศตวรรษที่ 20 การเคลื่อนไหวเกิดขึ้นในต้นปีค.ศ. 1920เป็นเวลานานประมาณ จนกว่า การระบาดของความขัดแย้งทั่วโลกในปี 1939

Egyptomania และอาร์ตเดโค

นิทรรศการปารีสในปี 1925 เน้นหลักในการเคลื่อนไหวอาร์ตเดโคในประเทศฝรั่งเศส แต่การค้นพบ หลุมฝังศพของ Tutankhamun ในเดือนพฤศจิกายน 1922 กลับกลายเป็นเสน่ห์ที่เป็นสากลกับทุกสิ่งอียิปต์ ต่อไปนี้เอื้อต่อการพัฒนาความงาม เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 1923 นักโบราณคดีอังกฤษ โฮเวิร์ดคาร์เตอร์ เข้ามาในห้องฝังศพที่ปิดสนิทของผู้ปกครองอียิปต์โบราณกษัตริย์ Tutankhamen เพราะชาวอียิปต์โบราณ ฟาโรห์เห็นพวกเขาเป็นพระเจ้า, พวกเขาเก็บรักษาไว้อย่างรอบคอบร่างกายของพวกเขาหลังจากการตาย ฝังไว้ในหลุมฝังศพที่ซับซ้อนที่มีสมบัติที่อุดมไปด้วยที่มากับ ผู้ปกครอง เข้ามาในชีวิตหลังความตาย Egyptomaniaตามที่มีันมาเป็นที่รู้จัก,แผ่กระจายไปทั่วโลก และได้รับอิทธิพลทุกอย่าง จากสถาปัตยกรรม

การเครื่องประดับ ไปยังวัตถุที่ใช้ในครัวเรือนทั่วไป ดังนั้นเราจึงตระหนักถึงความคลาสสิกของอียิปต์ รัตมา (เซซัน / ซิกแซ็ก / รูปทรงปิรามิด) เป็นบรรทัดฐานอาร์ตเดโคหลัก

ภาพที่ 29 ภาพประกอบ Egyptomania และอาร์ตเดโค

ที่มา : http://4.bp.blogspot.com/_gumEstDHdWE/TTWeSDvc7BI/AAAAAAAAABak/MTb0_sPaG4E/s1600/ziggurat.jpg

แฟชั่นสตรีในช่วงต้นอาร์ตเดโค (1911-1929)

นี่คือช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอันยิ่งใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้หญิง ระยะเวลา 1911-1919 เห็นลำดับของการเคลื่อนไหวสตรีสูงสุดในทางเดินของการแก้ไขอิฐฐาน นี่ก็เป็นทศวรรษของสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ซึ่งทั้งสองออกจากกันสายเพื่อสังคมก่อนหน้านี้และที่เรียกว่าเมื่อผู้หญิงที่จะก้าวเข้าสู่บทบาทไม่เคยมาก่อนเต็มไปด้วยผู้หญิงเป็นผู้ชายออกไปสู่สงคราม หลังจากที่สงครามมีการระเบิดของ exhuberance ในสไตล์เป็นรุ่นอ่อนเยาว์กลางเวทีท่ามกลางทศวรรษของความเจริญรุ่งเรือง ความตื่นตัวของ ยุคแจ๊ส ชีวิตข้อห้ามและมักใหญ่ใฝ่สูงของผู้ชายวิทยาลัยและ coeds ในสหรัฐให้ความสำคัญกับแฟชั่นอ่อนเยาว์ ระหว่าง 1911 และ 1919 รูปแบบการแต่งกายที่เปลี่ยนไปโครงสร้างชุดกึ่งติดให้ชวนให้นึกถึง Directoire และระยะเวลาที่เอ็มไพร์ แม้ว่าผู้หญิงจำนวนมากยังคงนิสัยของการสวมใส่แบบเก่า, โครงสร้างเสื้อผ้าท่อนไม่จำเป็นต้องใช้อีกต่อไปมัน ชายกระโปรงก็เริ่มที่จะเลื่อนสูงขึ้นจากความยาวข้อเท้าในปี 1910

ภาพที่ 30 ภาพประกอบชายกระโปรงหุ้มข้อเท้า ในปี 1910

ที่มา : <http://char.txa.cornell.edu/art/dress/historic/earlyart/earlyart.htm>

โครงสร้างชุดโดยทั่วไปจะเป็นเหมือนท่อตลอดช่วงระยะเวลา แต่นี้ก็เป็นช่วงเวลาของการทดลองที่ดีในแฟชั่น เป็นครั้งแรกในศตวรรษที่นักออกแบบมีเงาที่แตกต่างกันอย่างแท้จริงที่จะทำงานกับ SEAMING นวัตกรรมการตกแต่งผ้าโปร่งลูกบิดและขน ตามที่ทุกคนเรียกร่อง

ภาพที่ 31 ภาพประกอบการตกแต่งผ้าโปร่งลูกบิดและขน

ที่มา : <http://char.txa.cornell.edu/art/dress/historic/earlyart/earlyart.htm>

จากกลางปี ค.ศ. 1920 มาใช้ SEAMING เป็นรายละเอียดการตกแต่งที่สามารถจะเป็นความรัก seen.This ของแต่งพื้นผิวและนามธรรม,การออกแบบกราฟิกเป็นลักษณะทั่วไปของการออกแบบงานศิลปะ อาร์ตเดคโคในสื่ออื่น ๆ เช่นกัน แนวคิดบุรุษถูกนำมาใช้นอกจากนี้ยังรวมถึงจำนวนของความคิดกีฬาเช่น เสื้อกันหนาว ถัก, หนังสือและสิ่งกระดาษเป็นครั้งแรกกลายเป็นวัสดุแฟชั่นที่สำคัญ Poiret และ Fortuny เป็น หนึ่งในกลุ่มนักออกแบบที่มีชื่อเสียงที่สุดของรอบระยะเวลาก่อนที่สงครามโลกครั้งที่หนึ่งนักออกแบบเช่น ชาแนล และ Patou เป็น setters แนวโน้มในปี ค.ศ. 1920

แฟชั่นสตรีปลายอาร์ตเดคโค (1930-1946)

ในช่วงปีที่ผ่านมาภาวะซึมเศร้าของแฟชั่นปี 1930 เป็นผลมาจากจินตนาการของฮอลลีวูดและความปรารถนาที่จะกลับไปยังภาพผู้หญิงมากขึ้นแบบดั้งเดิมสำหรับผู้หญิง เป็นผู้หญิงที่ถูกบังคับโดย เศรษฐศาสตร์ที่จะกลับไปมีชีวิตแบบดั้งเดิมมากขึ้น ในหน้าของการว่างงานมันก็ทั่วไปรู้สึกว่าคุณผู้หญิงควรจะออกจากที่ทำงานเพื่อผู้ชาย อย่างน้อยก็จนกว่าการระบาดของสงครามโลกครั้งที่สองในปี 1941 ในช่วงต้น 1930s ชายกระโปรงจะลดลงอีกครั้งเพื่ออยู่เหนือข้อเท้าและชุดที่สวมใส่ต่อไปได้อีกครั้งในสมัยนั้น สำหรับ สวมใส่ในตอนเย็น

ภาพที่ 32 ภาพประกอบชุดสวมใส่สำหรับตอนเย็น ในปี 1930s

ที่มา : <http://char.txa.cornell.edu/art/dress/historic/earlyart/earlyart.htm>

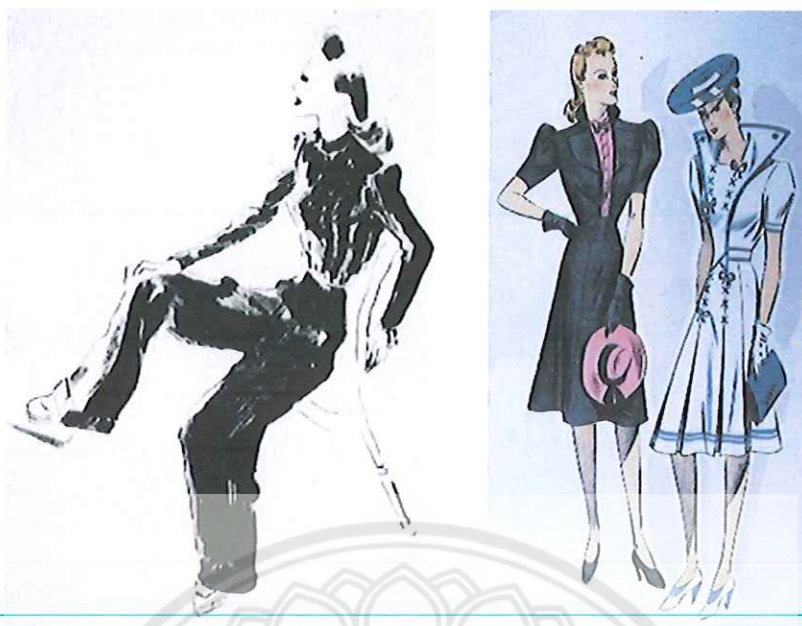
เทคนิคของการแต่งตัวและ SEAMING ซับซ้อนได้เรียนรู้ในปี ค.ศ. 1920 ถูกนำไปใช้ในขณะนี้ที่จะทำให้ชุดที่ยึดติดกับร่างกาย เครปนุ่มซีฟองและผ้าซาตินที่ตัดการมีอคติและถูกนำมาใช้ สำหรับตอนเย็นของปี ค.ศ. 1920 ในฐานะที่เป็นทศวรรษชั้นสูง ชายกระโปรงจะเพิ่มขึ้นอีกครั้งเป็นรูปแบบใหม่ที่น่ามาใช้ในช่วงเวลานี้ที่จะกลายเป็นคลาสสิก Vionnet และ Schiaparelli ก็เป็นหนึ่งในกลุ่มนักออกแบบชั้นนำในช่วงยุคสมัยนั้น

ภาพที่ 33 ภาพประกอบชุดสวมใส่ตอนเย็นที่ชายกระโปรงสูงขึ้น

ที่มา : <http://char.txa.cornell.edu/art/dress/historic/earlyart/earlyart.htm>

ในดารานางในช่วงเวลานี้เช่น มาร์สดีทริช และ แคเธอรีนเฮปเบิร์ ทำให้มันเป็นที่ยอมรับสำหรับผู้หญิงที่จะสวมใส่กางเกงในที่สาธารณะกับการระบาดของสงครามโลกครั้งที่สองเป็นผู้หญิงได้รับการสนับสนุนที่จะมาแทนที่ผู้ชายในโรงงานและสำนักงานเสื้อผ้าทั่วไปกลายเป็นที่เหมาะสมมากขึ้นและบ่อยครั้งที่ยืมมาจากลูกค้าทหารแม้กระทั่งการที่โดดเด่นไหล่ตารางเบาะการขาดแคลนสงครามนำไปสู่คำสั่งอย่างเป็นทางการเพื่อให้ชุดที่แคบและสั้นโดยไม่ต้องแต่งตัวเป็นพิเศษและใช้มากเกินไปของเนื้อผ้า ตั้งแต่เสื้อผ้าถูกแบ่งสรร, อุปกรณ์กลายเป็นเรื่องสำคัญเป็นวิธีการที่แตกต่างกันตู้เสื้อผ้า จำกัด สงครามยังเปิดโอกาสให้นักออกแบบชาวอเมริกันที่จะสร้างตัวเอง; ความคิดแฟชั่นเล็ดลอดออกมาก่อนหน้านี้ได้ส่วนใหญ่มาจากปารีส

ภาพที่ 34 ภาพประกอบกางใส่กางเกงและแฟชั่นลुकซ์ทหารของผู้หญิงสมัยนั้น

ที่มา : <http://char.txa.cornell.edu/art/dress/historic/earlyart/earlyart.htm>

แฟชั่นสตรี Post war: the New Look (1946-1955)

หลังจากความยากลำบากของสงครามทหารกลับไปดำรงอาชีพและแต่งงานกับผู้หญิงและลูกคาคาดหวังที่จะให้ขึ้นในช่วงสงครามอาชีพของพวกเขาจะกลายเป็นแม่บ้านและแม่ อีกครั้งกับภายในบ้านใหม่ นี้มีการย้ายไปดูผู้หญิงมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีความปรารถนาที่จะหลงระเริงเย็นทรูหราชหลังจากปีของการกีดกันและการปันส่วน

คริสเตียนดิออร์, ดีไซน์เนอร์ชาวฝรั่งเศส ตอบสนองสงครามเย็น(และสร้างใหม่วงการแฟชั่นฝรั่งเศส) แนะนำโฉมใหม่ในปี 1946 มันเป็นจุดเด่นของชายกระโปรงยาวไหล่แคบและติดตั้งอย่างใกล้ชิดพอดีและเต็มรูปแบบ, กระโปรง crinolined ในหลาย ๆ ลักษณะนี้คล้ายกับแฟชั่นของยุคต้นวิกตอเรียซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เน้นภายในบ้าน ต่อมา, คริสเตียนดิออร์ แนะนำกระโปรงยาวแคบซึ่งทำให้ตัวเลขที่เผยให้เห็นภาพโครงสร้างชุดไม่ต่างจาก 1880 โฉมใหม่ต้องมีชนิดของ corseting ในรูปแบบของการยึดสองทาง "ม่ายความสุข" และล้อมจับคู่ ชาร์ลส์เจมส์เป็นนักออกแบบที่สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ในช่วงนี้อีก ท่ามกลางอุดมคติของความงามของผู้หญิงและรูปแบบในช่วงเวลานี้เป็น มาริสีนมอนโร และ ดอริสเดย์

ภาพที่ 35 ภาพประกอบแฟชั่นสตรี Post war: the New Look (1946-1955)

ที่มา : <http://char.txa.cornell.edu/art/dress/historic/earlyart/earlyart.htm>

แฟชั่นสตรี Post war: St. Laurent (1955-63)

ในปี 1955 ลู้อู ดิออร์ ก็เสียชีวิตจากอาการจากรของเขาไป 21 ปี ผู้ช่วยเก่าชื่อ Yves เซนต์ Laurent นักบุญองค์ดำเนินการที่จะแนะนำชุดของนวัตกรรมในเงาที่เขากลายเป็นเทรนด์สำหรับปีมา ในช่วงเวลานี้ เขาทดลองกับรูปแบบการติดตั้งน้อยอย่างใกล้ชิดโดยใช้วัสดุที่ได้รับอนุญาตให้เขาปั้นรูปทรงที่ยื่นอยู่ออกไปจากร่างกาย กับทั้งเงาเป็นท่อน้อยโดยทั่วไปมากขึ้นกว่าที่เคยเป็น นักออกแบบที่มีอิทธิพลอื่น ๆ ในช่วงนี้เป็นจิวองซี, แคลร์ McCardell และบอนนี่ Cashin อย่างไรก็ตามภาพเสน่ห์คิดค้นโดยสื่อและนักออกแบบแฟชั่น ยังคงโดดเด่นในภาพหญิงในอุดมคติ ท่ามกลางอุดมคติของผู้หญิงแฟชั่นในช่วงนี้มี ออเดรย์เฮปเบิร์ และ Jacqueline Kennedy

ภาพที่ 36 ภาพประกอบแฟชั่นสตรี St. Laurent (1955-63)

ที่มา : <http://char.txa.cornell.edu/art/dress/historic/earlyart/earlyart.htm>

4. ข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย

4.1 ศึกษาข้อมูลกลุ่มสาวประเภทสอง กะเทย(hermaphrodite) ในทางชีววิทยา หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่มีอวัยวะสืบพันธุ์ของทั้งเพศหญิงและเพศชายอยู่ในตัวเดียวกันหรืออวัยวะเพศแบบกำกึ่งบอกไม่ได้แน่ชัดเป็นผู้หญิงหรือชาย หรือบางอวัยวะเป็นชาย บางอวัยวะเป็นหญิงกะเทยพบได้ในสิ่งมีชีวิตทั่วไปในอัตราที่แตกต่างกัน ในคนพบกะเทยได้เป็นส่วนน้อยแต่ในพืชและสัตว์หลายชนิดเป็นกะเทยทั้งหมดหรือเป็นกะเทยเป็นส่วนใหญ่ ในพืชการการผสมพันธุ์จะเกิดในดอกเดียวกัน ต้นเดียวกัน หรือข้ามต้นก็ได้ สัตว์ที่มีกำเนิดเป็นกะเทย เช่น ไส้เดือน หอยทาก ปลาบางชนิด ไส้เดือนแต่ละตัวมีทั้งอวัยวะเพศตัวผู้และตัวเมีย เวลาผสมพันธุ์ต้องผสมกับอีกตัวหนึ่ง โดยที่แต่ละตัวเป็นทั้งตัวผู้และตัวเมียพร้อมกัน อย่างไรก็ตามก็เกิดด้วยเหตุผลทางวิวัฒนาการสิ่งมีชีวิตมักมีกลไกป้องกันมิให้เกิดการปฏิสนธิในตนเอง(self-fertilization)

4.1.1 ในทางมนุษย์ ถ้ามีทั้งอวัยวะเพศหญิงและอวัยวะเพศชายอยู่ในคนเดียวกัน เรียกว่า "กะเทยแท้" แต่ถ้าอวัยวะเพศเป็นแบบครึ่งหญิงครึ่งชาย หรือบางอวัยวะเป็นหญิงบางอวัยวะเป็นชาย เรียกว่า "กะเทยเทียม"

1) กะเทยแท้(true hermaphrodite) ที่รู้จักกันเป็นส่วนใหญ่เป็นหมันมีอวัยวะเพศภายนอกกำกึ่ง แต่ก็มักจะดูคล้ายไปทางเพศใดเพศหนึ่ง ที่สำคัญคือมีทั้งอวัยวะและรังไข่ บางคนอาจมีรังไข่อยู่ข้างหนึ่งของตัว อีกข้างหนึ่งเป็นอวัยวะ หรือบางคนมีก้อนตรงตำแหน่งของรังไข่ บางคนอาจมีลักษณะของร่างกายภายนอกเป็นหญิงซีกหนึ่งอีกซีกหนึ่งเป็นชาย ความผิดปกตินั้นอาจมีสาเหตุมาจากโครโมโซมบางส่วนผิดปกติไปในขณะที่ทารกเจริญเติบโตอยู่ในครรภ์มารดาก็ได้ กะเทยแท้จึงไม่เป็นกรรมพันธุ์

2) กะเทยเทียม กะเทยเทียมเพศชายมีหลายชนิด แต่ที่แน่ๆ ต้องมีโครโมโซมวายและต้องมีอวัยวะ หากแบ่งกะเทยเทียมแล้วสามารถแบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม

กลุ่ม 1 เกิดจากอวัยวะมันดื้อ คือการที่อวัยวะจะหลั่งฮอร์โมนเพศชายได้ดีต้องมีฮอร์โมนอีกชนิดหนึ่งมากระตุ้น คนธรรมดาเมื่ออวัยวะโดนฮอร์โมนที่ว่ากระตุ้น ก็จะหลั่งฮอร์โมนเพศชายออกมา ทำให้อวัยวะเพศชายออกมาเติบโตเป็นผู้ชาย และต่อตัวผู้เจริญเติบโต แต่คนที่อวัยวะมันผิดปกติ มันดื้อต่อฮอร์โมน การสร้างฮอร์โมนก็จะน้อยลง ผลก็คือ อวัยวะเพศชายเจริญเติบโตไม่ค่อยดี กลายเป็นกะเทยเทียม

กลุ่ม 2 เกิดจากมีความผิดปกติในขั้นตอนการสร้างฮอร์โมนเพศชาย การสังเคราะห์เทสโตสเตอโรน นี้ ต้องอาศัยปฏิกิริยาเคมีหลายขั้นตอนและแต่ละขั้นตอนต้องอาศัยเอ็นไซม์มาเร่งปฏิกิริยาเอื้อเอื้อเอ็นไซม์ที่ไร้นักพันธุศาสตร์รู้ทันทีว่ายีนหรือพันธุกรรมมาเกี่ยวข้องแล้ว หากมีความบกพร่องทางพันธุกรรมของเอ็นไซม์ตามขั้นตอนการสร้างเทสโตสเตอโรน ก็จะสร้างเทสโตสเตอโรนได้น้อย กลายเป็นกะเทยเทียม กะเทยเทียมกลุ่มที่ 2 นี้มีถึง 5 ชนิด เกิดจากความบกพร่องของเอ็นไซม์ 5 ตัว

กลุ่ม 3 เกิดจากเนื้อเยื่อต่อต่อฮอร์โมนเพศชาย ทำให้กลายเป็นอวัยวะเพศหญิงไป ตัวอย่างของกะเทยเทียมกลุ่มนี้ก็คือ "หญิงมีอัณฑะ"

กลุ่ม 4 เกิดจากความบกพร่องในการเสริมพลังฮอร์โมนเพศชาย ฮอร์โมนเพศชายออกฤทธิ์ได้ไม่ดี กลายเป็นกะเทยเทียมเพศชาย กลุ่มนี้ถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ ความผิดปกติที่สำคัญ คือ อวัยวะเพศชายเล็กมากและมีช่องคลอด ช่องเปิดของท่อปัสสาวะเปิดที่โคนอวัยวะเพศ ดูผื่น ๆ คล้ายกับเด็กเป็นผู้หญิง แต่เมื่อเข้าวัยหนุ่มสาว ลักษณะของเพศชายจะเด่นชัดขึ้น เต้านมไม่โต

กลุ่ม 5 เกิดจากอัมพาตเจริญเติบโตไม่ดี ซึ่งอาจเกิดจากเนื้อเยื่อเป็นเนื้อเยื่อลูกครึ่ง คือ บางเซลล์ก็มีโครโมโซมเพศเอ็กซ์วายปกติ แต่บางเซลล์ไม่มีโครโมโซมวายหรืออาจเกิดจากโรคไตบางชนิดก็ได้

กลุ่ม 6 เกิดจากความผิดปกติเกี่ยวกับสารที่ทำให้ท่อตัวเมียฝ่อ ได้เล่าแล้วนะครับว่า อัณฑะนอกจากสร้างฮอร์โมนเพศชายแล้ว ยังสร้างสารที่ทำให้ท่อตัวเมียฝ่อด้วย ถ้าเกิดความผิดปกติ ทำให้สร้างสารนี้ไม่ได้ หรือสร้างได้แต่ออกฤทธิ์ไม่ได้ ท่อตัวเมื่อก็จะไม่ฝ่อ ผลก็คือคนนั้นจะเป็นผู้ชายที่มีมดลูกด้วย ตำราบอกว่าเคยมีคนรายงานกะเทยเทียมเพศชายแบบนี้ประมาณ 80 ราย นอกจากมีมดลูกแล้ว กะเทยเทียมแบบนี้บางคนอัณฑะยังอยู่ในท้อง ไม่ลงมาอยู่ในถุงอัณฑะ กะเทยเทียมกลุ่มนี้ถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์แบบด้อยเกี่ยวข้องกับเพศ หรือ แบบด้อยยอโตโซมัล แต่แสดงลักษณะผิดปกติเฉพาะในชาย

กลุ่ม 7 เกิดจากตอนแม่ตั้งครรภ์ได้รับฮอร์โมนเพศหญิง ซึ่งจะถ่ายทอดไปยังทารกเพศชาย มีผลต่อต้านฤทธิ์ของฮอร์โมนเพศชาย ทำให้อวัยวะเพศชายเจริญเติบโตไม่ดี ลักษณะที่พบบ่อยก็คือ รูเปิดของท่อปัสสาวะ แทนที่จะเปิดที่ปลายลำอวัยวะเพศชายตามปกติ ก็จะไปเปิดที่โคนอวัยวะข้าง กลาง ๆ บ้าง

4.1.2 การเรียกชื่อ กะเทยไม่ใช่ เกย์ เพราะเกย์กับกะเทยมีรสนิยมและวิถีการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน คำว่ากะเทยในบางครั้งจะใช้คำเรียกว่า "เลดี้บอย" หรือ "เพศที่สาม" สำหรับบุคคลเพศชายที่แต่งตัวเป็นเพศหญิงในการแสดงในภาษาอังกฤษส่วนมากจะเรียกแดร็กควีน (Drag queen) และในละครคาบูกิของญี่ปุ่นที่ห้ามผู้หญิงแสดง จะมีการให้ผู้ชายแต่งตัวเป็นผู้หญิงแสดงแทน คำว่า กะเทย ยังเป็นศัพท์ทางชีววิทยาหมายถึง สัตว์ที่มีสองเพศในตัวเดียวกัน (Hermaphrodite)

กะเทยบางส่วนจะนิยมผ่าตัด ในทางการแพทย์เรียกว่า เป็นการรักษาให้ร่างกายกับจิตใจตรงกันให้มากที่สุด โดยการเปลี่ยนแปลงตัวเองให้มีลักษณะใกล้เคียงกับผู้หญิง ไม่ว่าจะด้วยความชอบเป็นส่วนตัว เพื่อประโยชน์ในการในการทำงาน หรือเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตในฐานะผู้หญิงคนหนึ่งได้ราบรื่นขึ้น โดยการเสริมหน้าอก ผ่าตัดอวัยวะเพศ ผ่าตัดลูกกระเดือก รวมถึงผ่าตัดศัลยกรรมเพิ่มความงามต่าง ๆ กะเทยส่วนใหญ่จะทำงานในด้านการแสดงและความบันเทิง และความสวยงาม ตั้งแต่ ดาราภาพยนตร์ ช่างเสริมสวย

ช่างแต่งหน้า นักแสดงคาบาเร่ต์ รวมไปถึงโสเภณี กะเทยที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ในภาษาอังกฤษจะเรียกว่า Transsexual

4.1.3 กะเทยในศาสนาพุทธ ศาสนาพุทธ เรียกกะเทยว่า “บัณเฑาะก์” ในพระวินัยปิฎกใช้คำนี้หมายถึงบุรุษที่พอใจมีเพศสัมพันธ์กับบุรุษโดยมีความรู้สึกตนเหมือนเป็นสตรี ในสมัยพุทธกาลได้มีกะเทยบวชเป็นภิกษุ แล้วไปชวนภิกษุสามเณรมีเพศสัมพันธ์ แต่ถูกภิกษุสามเณรเหล่านั้นขับไล่ ภิกษุกะเทยจึงไปชวนพวกคนเลี้ยงช้างและคนเลี้ยงม้ามีเพศสัมพันธ์ด้วย เมื่อคนเลี้ยงช้างคนเลี้ยงม้าเหล่านั้นมีเพศสัมพันธ์กับภิกษุกะเทยแล้วก็ไปโทษนะว่า ภิกษุในพระพุทธศาสนานี้ถ้าไม่ใช่กะเทย ก็เคยมีเพศสัมพันธ์กับกะเทย ภิกษุได้ยินจึงนำเรื่องกราบทูลพระพุทธเจ้า พระองค์จึงรับสั่งมิให้อุปสมบทกะเทยอีก กะเทยที่อุปสมบทแล้วก็ให้สึกเสีย กะเทยจึงเป็นบุคคลจำพวกแรกในบุคคล 11 จำพวกที่ไม่ทรงอนุญาตให้อุปสมบท ต่อมาเมื่อมีคัมภีร์สมันตปาสาทิกาซึ่งแต่งขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 10 ได้ตีความกะเทยใหม่ โดยจำแนกกะเทยไว้

5 ประเภท ได้แก่

- 1) อาสิตตบัณเฑาะก์ หมายถึง กะเทยที่ใช้ปากอมองคชาติของผู้ชายเพื่อสำเร็จความใคร่
- 2) อุตสยยบัณเฑาะก์ หมายถึง กะเทยที่ดูการมีเพศสัมพันธ์ของบุคคลอื่นเพื่อสำเร็จความใคร่
- 3) โอปักกมียบัณเฑาะก์ หมายถึง ชันตี
- 4) ปักขบัณเฑาะก์ หมายถึง คนที่เป็นกะเทยเฉพาะข้างแรม
- 5) นปุงสกบัณเฑาะก์ หมายถึง คนที่ไม่มีเพศ

สมันตปาสาทิการะบุว่าเฉพาะกะเทยสองประเภทแรกที่บวชได้ 3 ประเภทหลังห้ามบวช

4.1.4 กะเทยในประเทศไทย กะเทยในประเทศไทยได้รับการยินยอมให้แสดงออกในสังคมไทย เห็นได้จากการออกตามสื่อต่าง ๆ รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ รวมถึงการประกวดกะเทย แต่คนส่วนมากในสังคมดูแล้วมักคิดไปในทาง ตลก แปลก หรือน่ารังเกียจ แต่ก็มิใช่น้อยที่ชื่นชม ซึ่งแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจากในหลายประเทศ ซึ่งมีการห้ามกะเทยมีส่วนร่วมกิจกรรมในสังคม หลายบุคคลเชื่อว่าที่สังคมไทยยอมรับกะเทยได้นั้น ส่วนหนึ่งมาจากความสามารถของกะเทยที่โดดเด่น อย่างไรก็ตามในขณะเดียวกัน ในสังคมระดับครอบครัว กะเทยไม่เป็นที่ยอมรับจากครอบครัว (โดยเฉพาะฝ่ายพ่อ) ผู้เป็นพ่อมักจะผิดหวัง และมีการทะเลาะกันอย่างรุนแรงกับลูกชายที่เป็นกะเทย ถึงแม้ว่า กะเทยจะเรียกตัวเองว่าเป็นเพศที่สาม แต่ในทางกฎหมายของหลายประเทศยังคงมีไว้กำหนดให้เป็นเพศชาย จึงจะได้รับการผ่าตัดแปลงเพศเป็นหญิงแล้ว แต่บางประเทศในโลกยังไม่สามารถขอเปลี่ยนคำนำหน้านามจากชายเป็นหญิงได้ ทำให้ประสบปัญหาในการติดต่อธุรกรรมต่าง ๆ

4.1.5 คนข้ามเพศ(Transgender) คือ บุคคลที่มีเพศภาวะไม่สัมพันธ์กับเพศสภาพของตนเอง ไม่ได้หมายถึง รูปแบบของเพศวิถีหรือรสนิยมทางเพศ คนข้ามเพศอาจจะแสดงตนเป็นคนรักต่างเพศ

(heterosexual), รักร่วมเพศ (homosexual), รักร่วมสองเพศ(bisexual), รักทุกเพศ(pansexual), รักหลายเพศ (pansexual) หรือไม่ฝักใฝ่ทางเพศ (asexual) ก็ได้ คนข้ามเพศยังอาจหมายถึง บุคคลที่แสดงตนไม่เหมือนเพศชายหรือเพศหญิงตามธรรมเนียมนิยม แต่รวมหรือย้ายไปในทางเพศตรงข้าม รวมตลอดถึง คนที่เปลี่ยนไปเป็นเพศตรงข้ามกับเพศที่มีมาแต่แรกกำเนิด (ยึดจากอวัยวะสืบพันธุ์) หรือรู้สึกผิดหรือไม่พอใจในเพศที่มีอยู่ หรือไม่ต้องการแสดงออกอย่างเพศสภาพที่มีอยู่

4.1.6 ผู้หญิงข้ามเพศ(transwoman) มีบางคนตราหน้าและเกิดมาเป็นเพศชายแต่กำเนิด แต่รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่ใช่และไม่รู้สึกเติมเต็มกับพวกเขา จึงอาจมีความต้องการที่จะเปลี่ยนเพศในฐานะผู้หญิง เพื่อให้สอดคล้องกับรูปลักษณ์ที่เป็นผู้หญิงที่อยากเป็น การข้ามเพศเป็นผู้หญิงนี้ มีนัยยะบอกอัตลักษณ์ของพวกเธอถึงการไม่ยอมรับหรือเป็นสิ่งผิดเมื่อแรกเกิด ถึงแม้ว่าหลังจากการข้ามเพศแล้ว ทรานส์วูแมนจะมีความแตกต่างทางชีวภาพจากผู้หญิงซิสเจนเดอร์ ตัวอย่างเช่น โดยมากมีโครโมโซม XY อย่างไรก็ตามการเป็นผู้หญิงสามารถหมายถึงเพศทางด้านสังคมที่เด่นชัด หรือสิ่งที่สำคัญของคนข้ามเพศ คือการเลือกอัตลักษณ์ทางเพศ มีบางคนยังคงเป็นทรานส์วูแมนหลังจากข้ามเพศแล้ว มีคนข้ามเพศหลายคนพิจารณาว่า รูปร่างของอวัยวะสืบพันธุ์ของตัวเองไม่สำคัญต่อพวกเขา ทรานส์วูแมนบางคนรู้สึกการข้ามเพศของตนมีความสมบูรณ์แล้ว มีความต้องการให้เรียกตนว่า "ผู้หญิง" และพิจารณาว่า คำว่า "ทรานส์วูแมน" หรือ "ชายข้ามเพศเป็นหญิง" เป็นคำที่ใช้กับคนที่คนที่ข้ามเพศแบบไม่สมบูรณ์ ดังนั้นจึงมีหลายคนไม่ต้องการให้เรียกตนเองว่า "ทรานส์วูแมน" ในสังคมที่มีแนวโน้มว่าตน "ดูเป็นคนอื่น" ที่ดูขัดกับเพศทั้งสองเพศ หรือมีเหตุผลส่วนตัวมากกว่านั้นที่จะแสดงตนเป็นคนแปลงเพศแล้ว ในภาษาอังกฤษคำว่า "transwoman" มีความหมายถึง เพศที่สาม

ภาพที่ 37 ภาพประกอบผู้หญิงข้ามเพศ

ที่มา : <http://www.hugmagazine.com/ColumDetail/tabid/82/articleType/ArticleView/articleId/2260/Default.aspx>

การข้ามเพศ เช่นเดียวกับทรานส์แมน ทรานส์วูแมนมีการตัดสินใจหลายเรื่องและทางเลือกต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของพวกเธอ และเพศที่พวกเธอเลือกและความรู้สึกของคนสนับสนุนรอบข้าง แต่ละกรณีมีความแตกต่างกันไปและทางเลือกที่ขึ้นอยู่กับแพทย์และด้านการเงิน มีทรานส์วูแมนบางคนต้องการทำเสียงให้เป็นผู้หญิง นอกจากนั้นบางยังทำศัลยกรรมใบหน้า แต่ก็ไม่ทุกกรณีไป แต่ก็เพื่อปูพื้นฐานให้ด้านจิตใจเรื่องภาพลักษณ์ของตัวเองที่เปลี่ยนไปที่ไม่เป็นตัวเชื้อหรือเป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนในการศัลยกรรมนำอวัยวะสืบพันธุ์ออกไป

4.1.7 ผู้ชายข้ามเพศ(Transman) คือคนที่แปลงเพศหรือคนข้ามเพศ จากหญิงข้ามเพศเป็นชายหรือเรียกอีกอย่างว่า female-to-male (FTM) หมายถึง คนที่เป็นเพศหญิงโดยกำเนิด มีร่างกายเป็นหญิง กฎหมายจึงระบุให้เป็นเพศหญิง แต่เนื่องจากเขารับรู้ว่าเป็นชาย จึงมีความต้องการที่จะเปลี่ยนเพศในฐานะผู้ชายเพื่อให้สอดคล้องกับจิตใจที่เป็นชายผู้ชายข้ามเพศ(Transsexualmales)กับทอม(Transgender) มีความหมายที่ต่างกัน แม้ว่าหลายคนจะเข้าใจผิดตีความหมายว่าเหมือนกัน ข้อแตกต่างก็คือ ในขณะที่ทอม(Transgender) นั้นระบุว่าตนนั้นยังมีความพึงพอใจที่จะเป็นเพศหญิง(หรือบางท่านเรียกว่าเพศทอม) และมีความพึงพอใจกับร่างกายและไม่รู้สึกว่าตนจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงอะไรในร่างกายตัวเอง แต่ผู้ชายข้ามเพศ (Transsexual males) นั้นตั้งใจที่จะเปลี่ยนสภาพทางร่างกายเพื่อให้ตรงกับจิตใจของตน

ภาพที่ 38 ภาพประกอบผู้ชาย

ข้ามเพศ

ที่มา : <http://www.manager.co.th/entertainment/viewnews.aspx?NewsID=9560000052042&Page=2>

4.2 ศึกษาเกี่ยวกับสรีระของสาวประเภทสอง สรีรวิทยาของกะเทยในทางการแพทย์ หมายถึง คนที่มีอวัยวะของทั้งผู้หญิงและผู้ชายอยู่ในคน ๆ เดียวกัน หรือมีอวัยวะเพศแบบกำกึ่งบอกไม่ได้แน่ชัดว่าเป็นผู้หญิงหรือชาย หรือบางอวัยวะเป็นชาย บางอวัยวะเป็นหญิง ถ้ามีทั้งอวัยวะเพศหญิงและอวัยวะเพศชายอยู่ในคนคนเดียวกันเรียกว่า "กะเทยแท้"(True hermaphrodite) แต่ถ้าอวัยวะเพศเป็นแบบครึ่งหญิงครึ่งชายหรือบางอวัยวะเป็นหญิงบางอวัยวะเป็นชายเรียกว่า "กะเทยเทียม" ส่วนกะเทยอีกประเภทที่เรียกว่าสาวประเภทสอง หรือ ตูต ในทางการแพทย์ คนเหล่านี้ไม่ใช่กะเทย แต่เรียกว่า "ลักเพศ" ก็คือ ความผิดปกติที่เกิดจากการได้รับความตื่นเต้นหรือความสุขทางอารมณ์หรือทางเพศ โดยการแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าของเพศตรงข้าม ในขณะที่บางคนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เช่น บุคคลเพศชายที่แสดงลักษณะและพฤติกรรมออกมาในลักษณะท่าทางใกล้เคียงกับลักษณะของเพศหญิง เขาสามารถมีกิจกรรมทางเพศกับเพศตรงข้ามได้ตามปกติ แต่จะต้องอาศัยเครื่องแต่งกายของเพศตรงข้ามเป็นเครื่องช่วยกระตุ้นอารมณ์เพศ

ในปัจจุบันคนทั่วไปนิยมเรียกกะเทยแท้กับลักเพศรวมกันว่า "กะเทย" กะเทยที่เป็นลักเพศโดยทั่วไปต้องการเป็นเพศหญิง ทั้งทางด้าน กาย วาจา และใจ ต้องการให้คนในสังคมปฏิบัติกับตนเองดังเช่นผู้หญิงคนหนึ่ง ศัพท์ภาษาอังกฤษทางแพทยศาสตร์ กะเทย ใช้ว่า "hermaphrodite"

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. วิทยา นิพนธ์ยอดเยี่ยมแห่งปี สาขาอนุมัติศิลป์ CA(Creative Art)

ผู้วิจัย นายศศิพงษ์ บันรัมย์

ชื่อเรื่อง โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสาวประเภทสอง เพื่ออำพรางและเสริมสร้าง

สรีระความเป็นหญิง

แรงบันดาลใจ ทฤษฎี ภาพลวงตา (Optical illusions) เป็นการรับรู้ภาพของคนเราที่เกิดจากการทำงานร่วมกันระหว่างตาและสมองที่มีความผิดปกติ หรือการปรับเปลี่ยนรูปภาพอัตโนมัติ เกิดเป็นรูปภาพหรือลวดลายที่เหนือธรรมชาติ ด้วยเส้นสายที่มีการวางตำแหน่งให้เกิดการลวงตา ผิดไปจากความเป็นจริง จึงได้ใช้หลักการภาพลวงตามาใช้ในการออกแบบชุดเพื่ออำพรางและเสริมสร้างสรีระแก่สาวประเภทสอง ให้ดูมีส่วนคล้ายสรีระของผู้หญิง

2. ผู้วิจัย นางสาว อิศารัตน์ พุทธอาสน์

ชื่อเรื่อง การศึกษากระบวนการออกแบบเครื่องแต่งกายที่สะท้อนอัตลักษณ์เกย์

ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ ดร.สันต์ สุวัจฉารากินันท์

บทคัดย่อ การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการศึกษากระบวนการออกแบบเครื่องแต่งกายที่สะท้อนอัตลักษณ์เกย์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษากระบวนการออกแบบตัวตน ผ่านการเลือกซื้อและตกแต่งเสื้อผ้าของกลุ่มเกย์ในสถานบันเทิงกลางคืนในอำเภอเมืองเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาหาลักษณะร่วมของรูปแบบเครื่องแต่งกายที่แสดงออกทางตัวตนของกลุ่มเกย์ในสถานบันเทิงอำเภอเมืองเชียงใหม่ 3) เพื่อสร้างสรรค์แนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายสะท้อนให้เห็นความเป็นตัวตน ของกลุ่มเกย์ในรูปแบบเสื้อผ้า โดยทำการศึกษาจากการสัมภาษณ์กลุ่มเกย์จำนวน 10 คน และจากแบบสอบถามกลุ่มเกย์จำนวน 40 คน ผลการศึกษาพบว่าเครื่องแต่งกายที่สะท้อนและบ่งบอกถึงความเป็นเกย์ที่เปิดเผยตัวตนทั้ง 10 คนนั้นมีอัตลักษณ์ร่วม คือ

1. เสื้อผ้าที่ตัวต้องมีของตกแต่งที่มีความแวววาว อาทิเช่น เข็มกลัดเพชร ลูกบิดหลากสี
2. ใช้เทคนิคการปักและการเย็บเดินเส้น, ตีตะเข็บเพื่อให้เกิดลวดลาย, ผิวสัมผัส (Texture)
3. ลวดลายที่ตกแต่งเป็นลายกราฟิกที่มีความโค้งมน, พลิ้วไหวและลายดอกไม้หรือตกแต่งด้วยผ้าลูกไม้

กลุ่มเกย์เหล่านี้ต้องการเลือกที่จะแตกต่างจากคนอื่นเพื่อเกิดความโดดเด่น พร้อมทั้งยังได้จำแนกตัวเองเข้ากับกลุ่มเพศชายโดยได้เลือกแต่งกายให้มีลักษณะคล้ายทางเพศชายในทางตรงกันข้ามกลุ่มเกย์กลับมองกลุ่มเกย์ด้วยกันเองถึงลักษณะภายนอกที่บ่งบอกความเป็นตัวตนเกย์ว่าบุคคลนั้นๆเป็นเกย์หรือไม่ผ่านทางรูปแบบเสื้อผ้ารัดรูป, พอดีตัว, เน้นโชว์รูปร่าง เห็นส่วนเว้าส่วนโค้งของกล้ามเนื้อซึ่งกระตุ้นในความรู้สึกในเรื่องเพศ ว่า แม้การแต่งกายของเกย์ที่สะท้อนผ่านเสื้อผ้าออกมาเป็นในรูปแบบไม่ปิดบังแต่ก็ไม่ได้เปิดเผยอย่างโจ่งแจ้ง, แยกแยะแต่ไม่แตกต่าง, เป็นการเชื่อมต่อดังนั้นทางวัฒนธรรมกลุ่มย่อยเกย์ต่อวัฒนธรรมกลุ่มหลัก(สังคม)หลอมรวมเป็นกลุ่มก้อนเพื่อต่อยอดคุณค่าของตนเองต่อการดำรงอยู่ในสังคมอย่างเป็นรูปธรรม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคหลังการศิลปะสำหรับสาวประเภทสอง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับโอต์ กูตูร์สำหรับสาวประเภทสอง ผู้วิจัยได้นำโอต์ กูตูร์แบบคลาสสิกผสมผสานกับแฟชั่นสมัยใหม่ เพื่อลดความทรมาร่าฟุ้งเฟ้อจากแบบคลาสสิกให้สามารถสวมใส่ได้จริงมากขึ้น โดยจะมุ่งเน้นไปที่การออกแบบชุดราตรีใส่สำหรับการทำงานกลางคืนให้เหมาะสมกับสรีระของสาวประเภทสอง เมื่อสวมใส่แล้วจะทำให้พวกเขาดูสวยสง่าเหมาะสำหรับการเป็นผู้หญิงมากยิ่งขึ้นด้วยการใช้เส้นสายเพื่อสร้างสรีระของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ให้สาวประเภทสองที่เวลาสวมใส่แล้วมีทรวดทรงเป็นรูปทรงนาฬิกาทรายและได้นำเอกลักษณ์ลวดลายที่เด่นๆ ในแฟชั่นยุคหลังการศิลปะมากออกแบบเป็นไลน์การคัตติ้งและการปักเลื่อมลงบนตัวชุดราตรีให้ตัวชุดมีความโดดเด่น ดึงดูดสายตา และลวดลายบนชุดราตรีจะสื่อถึงความเป็นยุคหลังการศิลปะได้อย่างลงตัว

ผลงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิดที่ตนเองสนใจและทำการศึกษารวบรวมข้อมูลต่างๆ และวิเคราะห์แนวคิดและข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งกระบวนการออกแบบผลงานต้นแบบ โดยผลงานที่ออกมานั้นจะต้องตอบโจทย์ของการเป็นแฟชั่นขั้นสูงโอต์ กูตูร์และตอบโจทย์กับแรงบันดาลใจในแฟชั่นยุคหลังการศิลปะ

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบ
2. การกำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
3. การออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรง บันดาลใจจากแฟชั่นยุคหลังการศิลปะ สำหรับสาวประเภทสอง
4. สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์การออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรง บันดาลใจ จากแฟชั่นยุคหลังการศิลปะสำหรับสาวประเภทสอง

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

การออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคหลังการศิลปะสำหรับสาวประเภทสองมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายดังนี้

- ด้านประชากรศาสตร์ (Demographic) คือ สาวประเภทสอง อายุ 30-40 ปี การศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป รายได้ 30,000-50,000 บาท/เดือน บุคลิกภาพ ชอบเข้าสังคม
- ด้านคุณลักษณะทางจิตวิทยา (Psychology) คือ เป็นกลุ่มสาวประเภทสองที่ชอบดูแลตัวเองและแต่งตัวให้ตัวเองดูดีเสมอ จะเป็นคนชอบเข้าสังคม ชอบงานเลี้ยงสังสรรค์และแต่งตัวให้ตัวเองดูสง่าและโดดเด่นจากบุคคลอื่น

การวิเคราะห์ข้อมูลทางการตลาด

จุดแข็ง (strength)	เครื่องแต่งกายสำหรับสาวประเภทสองที่มีโครงสร้างชุดในสไตล์แฟชั่นยุคหลังการศิลปะ โดยใช้การการตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นสูงแบบสไตล์ความเป็นโอต์กูตูร์ ซึ่งชุดจะมีลักษณะของแรงบันดาลใจที่ชัดเจนจึงทำให้ชุดความโดดเด่นและแปลกใหม่ต่างจากแบรนด์ทั่วไป
จุดอ่อน (weakness)	เนื่องจากการเปิดตลาดใหม่ของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายสำหรับสาวประเภทสองจึงมีผลต่อการยอมรับสิ่งใหม่ๆจากสังคม ดังนั้นการยอมรับในตัวผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายสำหรับสาวประเภทสองจึงยังไม่กว้างพอและเข้าถึงได้ในบางกลุ่มเท่านั้น
โอกาส (opportunity)	การออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสาวประเภทสองนั้นเป็นแนวทางและรูปแบบใหม่ๆให้กับวงการออกแบบ และยังเป็นสิ่งสำคัญที่เปิดโอกาสให้กับสาวประเภทสองอีกหนึ่งทางเลือกในการเลือกชุดสวมใส่ของงานกลางคืน และยังสอดคล้องกับการที่สังคมเปิดกว้างให้กับสาวประเภทสองมากขึ้น
อุปสรรค (threat)	เสื้อผ้าสำหรับสาวประเภทสองนั้นเป็นการเปิดตลาดที่มีความเสี่ยง ทั้งในภาวะเศรษฐกิจที่ไม่สามารถกำหนดได้อีกทั้งการยอมรับสิ่งที่แปลกใหม่จากคนในสังคม และยังมีหลายแบรนด์ที่เป็นเสื้อผ้าของผู้หญิงที่มีความใกล้เคียงกัน ทำให้เกิดอัตราการเติบโตของตลาดมีทั้งคงตัวและมีแนวโน้มจะลดลงได้ตลอดเวลาและมีคู่แข่งจำนวนมาก ทำให้เราจำเป็นต้องสร้างความแตกต่างรวมทั้งสร้างการรับรู้ในตราสินค้าและรูปแบบสินค้าให้กับกลุ่มผู้บริโภค

ตารางที่ 1 ตารางการวิเคราะห์ข้อมูลทางการตลาด

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

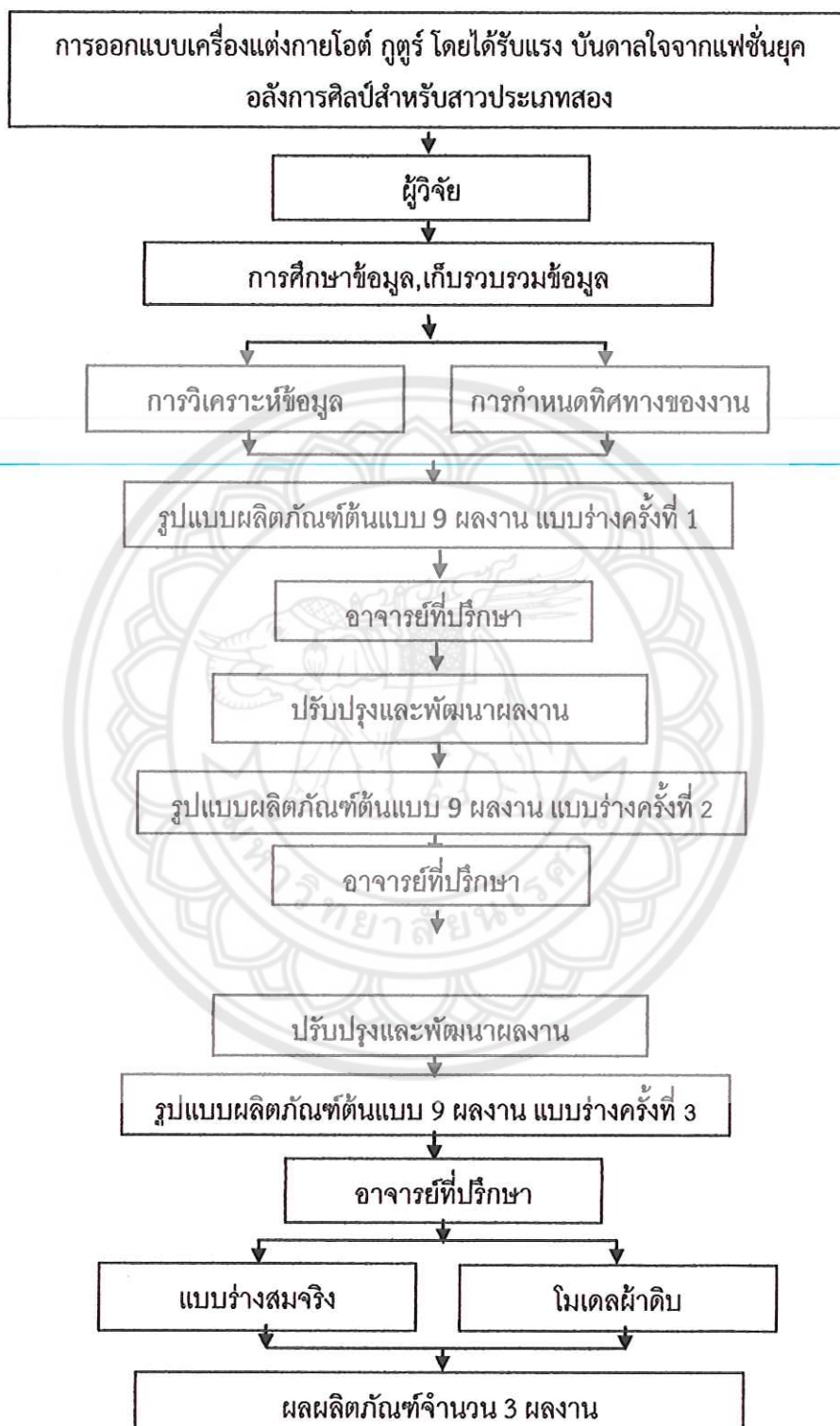
- แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาเอกสารและเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

- ศึกษาประวัติ แนวคิด และรูปแบบของเครื่องแต่งกายโอด์ กุตุร์
- ศึกษาประวัติแฟชั่นยุคหลังการศิลป์
- ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลในการออกแบบเครื่องแต่งกายโอด์ กุตุร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคหลังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง
- เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ รูปแบบเครื่องแต่งกายโอด์ กุตุร์สำหรับสาวประเภทสอง

แผนผังแสดงขั้นตอนการออกแบบเครื่องแต่งกายโอด์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่น
ยุคอสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง

ภาพ 17 แผนผังแสดงขั้นตอนการออกแบบเครื่องแต่งกายโอด์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์สำหรับสาวประเภทสอง

ขั้นตอนที่ 4 สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์การออกแบบเครื่องแต่งกายโอด์ กูตูร์ โดยได้รับแรง บันดาลใจ จากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์สำหรับสาวประเภทสอง

การออกแบบเครื่องแต่งกายโอด์ กูตูร์ โดยได้รับแรง บันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์สำหรับ สาวประเภทสอง เป็นการออกแบบเพื่อตอบโจทย์ด้านการออกแบบตามแรงบันดาลใจแฟชั่นยุคอสังการ ศิลป์ เนื่องจากจะนำเสนอชุดราตรีที่สวมใส่สำหรับออกงานกลางคืนของสาวประเภทสองให้มีความสวยงาม ด้วยการนำเอาลวดลายของเรขาคณิตรูปทรงต่างๆ มาเป็นไลน์คัตติ้ง ลงบนชุดราตรีและใช้เลื่อมเพิ่มการปัก ลงบนตัวชุดราตรี เพื่อให้ได้กลิ่นอายความเป็นอสังการศิลป์ ลวดลายคัตติ้งและการปักเลื่อมนั้นจะทำให้ชุด ราตรีดูมีความสง่างาม ด้วยลวดลายที่ดูแข็งแรง พุ่งทะยาน และผสมผสานกับการเป็นแฟชั่นชั้นสูงอย่าง โอดด์ กูตูร์ได้อย่างลงตัว

ศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ ได้นำข้อมูลองค์รวมเกี่ยวกับการออกแบบเครื่องแต่งกายโอด์ กูตูร์ โดยได้รับ แรง บันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์สำหรับสาวประเภทสอง รวมถึงขั้นตอนการวิจัยที่ครบถ้วนโดย ละเอียดมาเรียบเรียงเพื่อให้ผู้สนใจในด้านแฟชั่นหรือคนทั่วไปได้ศึกษาค้นคว้าต่อยอดทางความคิดและ พัฒนาด้านแฟชั่นเครื่องแต่งกายโอด์ กูตูร์ สำหรับสาวประเภทสองต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์สำหรับสาวประเภทสอง มีผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของการออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง
2. เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง

1 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 วิเคราะห์แนวคิดของแรงบันดาลใจ มาจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์

Art Deco เป็นขบวนการการออกแบบนานาชาติระหว่าง ค.ศ. 1925 ถึง ค.ศ. 1939 ที่มีผลต่อศิลปะการตกแต่งเช่น สถาปัตยกรรม, การออกแบบภายใน และการออกแบบอุตสาหกรรม และรวมทั้งทัศนศิลป์ เช่น แฟชั่น, จิตรกรรม, เลขศิลป์ (graphic arts) และภาพยนตร์ ขบวนการนี้เป็นการผสมผสานระหว่างลักษณะศิลปะและขบวนการหลายแบบในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ที่รวมทั้งศิลปะฟื้นฟูคลาสสิก, ลัทธิเค้าโครง (Constructivism), ลัทธิบาศกนิยม, ลัทธิสมัยใหม่, อาร์ตนูโว และลัทธิอนาคตนิยม อาร์ตเดโคนิยมกันอย่างสูงสุดในยุโรปและสหรัฐอเมริกาในสมัยรู้จักกันว่า “Roaring Twenties” และนิยมกันอย่างกว้างขวางในสหรัฐอเมริกาตลอดคริสต์ทศวรรษ 1930 แม้ว่าขบวนการออกแบบหลายขบวนการเริ่มจากความคิดทางการเมืองหรือทางปรัชญาแต่อาร์ตเดโคมีรากมาจากการตกแต่งเท่านั้น ในขณะที่ทัศนคติต่ออาร์ตเดโคถือกันว่าเป็นศิลปะของความหรูหรา ความมีประโยชน์ทางการใช้สอยและความเป็นสมัยใหม่ ตัวอย่างที่เด่นชัดเห็นได้จากสถาปัตยกรรมตามเมืองใหญ่ๆ เช่นตามนครนิวยอร์ก อาทิ ตึกไครสเลอร์ (Chrysler Building) ที่ออกแบบโดยวิลเลียม แวน อลีน (William Van Alen) และ ตึกเอ็มไพร์สเตท (Empire state Building)

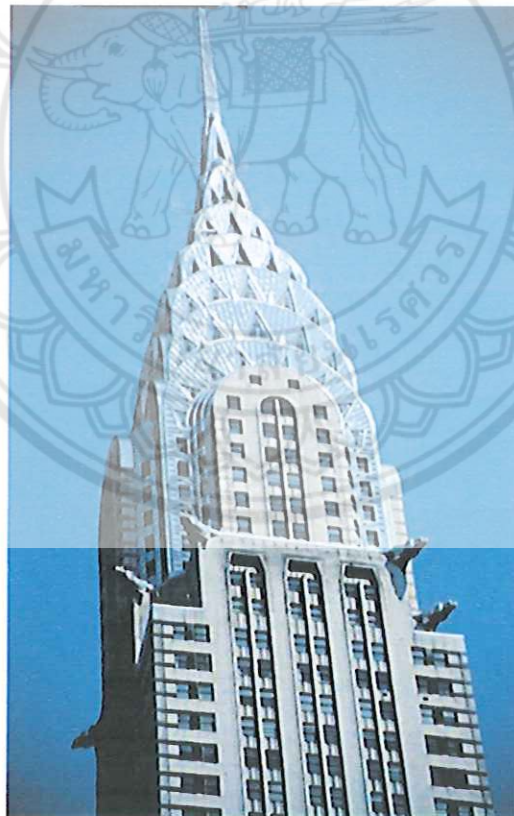
อาร์ตเดโคจะเป็นศิลปะที่ได้เพียงแต่ชื่นชมความงามด้วยสายตาเท่านั้น นอกจากชิ้นงานศิลปะแบบเพียวอาร์ต หรือไฟน์อาร์ตแล้ว “อาร์ตเดโค” ยังโดดเด่นสอดแทรกอยู่ในงานสถาปัตยกรรม และงานดีไซน์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานออกแบบทางสายแฟชั่น ทั้งเสื้อผ้า กระเป๋า รองเท้า และลายพิมพ์บนผืนผ้าต่างๆ ล้วนยังเป็นแรงบันดาลใจให้วงการแฟชั่นหลายยุคหลายสมัย มาจนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 39 ตัวอย่างประกอบลวดลายอาร์ต เดคโค

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/447897125415332735/>

- ด้านสถาปัตยกรรมของอาร์ต เดคโคตามเมืองใหญ่ๆ ในนครนิวยอร์ก อาทิ ตึกไครสเลอร์ (Chrysler Building)

ภาพที่ 40 ตัวอย่างประกอบลวดลายอาร์ต เดคโค ด้านสถาปัตยกรรม

ที่มา : http://www.bc.edu/bc_org/avp/cas/fnart/fa267/20_sky1b.html

- ด้านแฟชั่นของอาร์ต เดคโค

ภาพที่ 41 ตัวอย่างประกอบลวดลายอาร์ต เดคโค ด้านแฟชั่น

ที่มา : <http://www.decoweddings.com/1752/art-deco-evening-gowns/>

2. การวิเคราะห์การสัมภาษณ์เชิงลึก

ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณริดาพร วรรณะภุติ, คุณนาคย์ชยานันต์ ดลพัฒน์วรกุล, คุณธาดาภรณ์ ภิรมศรี ได้ให้สัมภาษณ์ถึงความต้องการ เพื่อผู้วิจัยจำได้นำมาเป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายโอด์ กูตูร์ สำหรับสาวประเภทสอง พวกเขาได้อธิบายถึงความต้องการของเขาว่า ต้องการใส่ชุดราตรีที่เข้ารูป เป็นราตรียาวหางปลา เพื่อได้โชว์สัดส่วนต่างๆของร่างกาย เป็นชุดราตรีเกาะอก แต่ไม่เน้นชุดเปิดแขน บนชุดแพรวพราวระยิบระยับ ยาวลากพื้นไปเลยยิ่งดูหรูหราดูเลอค่า สง่างาม และพวกเขาก็ยังยอมรับกับสิ่งที่ผู้วิจัยจะทำได้ ดีเป็นอย่างมากยิ่ง สำหรับโอกาส เพราะถือเป็นใบเบิกทางที่สังคมได้เปิดกว้าง ไม่ปิดกั้น ที่สามารถทำให้ทุกเพศได้มีสิทธิและเสรีภาพในการดำรงชีวิต เป็นต้น

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาการออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรง บันดาลใจจาก แฟชั่นยุคอสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง

แฟชั่นการแต่งกาย Art Deco (Art Deco Fashion Gown)																															
ส่วนประกอบ (Detail)	รูปแบบ (Style)																														
โครงสร้าง (Silhouette)	<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 45%;"> <p>A </p> </div> <div style="width: 45%;"> <p>B </p> </div> </div>																														
กราฟฟิก (Graphic, Pattern)	<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 18%;"> <p>A </p> </div> <div style="width: 18%;"> <p>B </p> </div> <div style="width: 18%;"> <p>C </p> </div> <div style="width: 18%;"> <p>D </p> </div> <div style="width: 18%;"> <p>E </p> </div> </div>																														
วัสดุ (Materials)	<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 18%;"> <p>A </p> </div> <div style="width: 18%;"> <p>B </p> </div> <div style="width: 18%;"> <p>C </p> </div> <div style="width: 18%;"> <p>D </p> </div> <div style="width: 18%;"> <p>E </p> </div> </div>																														
สี (Colour)	<table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td>A</td> <td>80 8 20 8</td> <td>B</td> <td>8 90 80 8</td> <td>C</td> <td>85 100 10 20</td> <td>D</td> <td>70 30 15 40</td> <td>E</td> <td>40 20 20 40</td> </tr> <tr> <td></td> <td>50 8 20 8</td> <td></td> <td>8 80 20 8</td> <td>F</td> <td>60 60 10 10</td> <td>H</td> <td>40 15 10 20</td> <td>N</td> <td>10 15 15 25</td> </tr> <tr> <td></td> <td>40 8 40 8</td> <td>C</td> <td>8 40 15 8</td> <td></td> <td>25 25 8 8</td> <td>I</td> <td>30 8 8 10</td> <td>O</td> <td>15 3 8 10</td> </tr> </table>	A	80 8 20 8	B	8 90 80 8	C	85 100 10 20	D	70 30 15 40	E	40 20 20 40		50 8 20 8		8 80 20 8	F	60 60 10 10	H	40 15 10 20	N	10 15 15 25		40 8 40 8	C	8 40 15 8		25 25 8 8	I	30 8 8 10	O	15 3 8 10
A	80 8 20 8	B	8 90 80 8	C	85 100 10 20	D	70 30 15 40	E	40 20 20 40																						
	50 8 20 8		8 80 20 8	F	60 60 10 10	H	40 15 10 20	N	10 15 15 25																						
	40 8 40 8	C	8 40 15 8		25 25 8 8	I	30 8 8 10	O	15 3 8 10																						

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลแนวทางการออกแบบ

โครงสร้าง(Silhouette)

ภาพ(A,B) เป็นโครงสร้างชุดออกงานกลางคืนในช่วงยุค 1930s ของแฟชั่นอสังการศิลป์(Art Deco)

รูปแบบชุดของ A เรียกว่า "Madeleine Vionnet Dress"

รูปแบบชุดของ B เรียกว่า "Elsa Schiaparelli Dress"

กราฟฟิก(Graphic, Pattern)

ภาพ(A-E) เป็นลวดลายทางเรขาคณิตของแฟชั่นยุคอสังการศิลป์(Art Deco)

ภาพ(A) เป็นลวดลายการรวมกลุ่มตรงกลาง, ภาพ(B) : เป็นลวดลายของเส้นความอ่อนไหวกับ

เส้นตรง

ภาพ(C) เป็นการกระจายของเส้นในลักษณะแสงอาทิตย์, ภาพ(D) เป็นลวดลายของความซับซ้อนขึ้น

ภาพ(E) เป็นลวดลายการกระจายของเส้นที่เริ่มจากตรงกลาง

วัสดุ(Materials)

ภาพ(A-E) เป็นวัสดุในยุคแพซันอลังการศิลป์(Art Deco) ที่ดีไซเนอร์ในยุคนั้นใช้ตกแต่งลงบนชุด
 ภาพ(A) คือฟูและปล้องอ้อย, ภาพ(B) : คือเม็ดคริสตัล, ภาพ(C) : คือชนิดผ้าที่มีความพลิ้ว มันวาว,
 ภาพ(D) คือผ้าหนังเลื่อม, ภาพ(E) : คือเลื่อมชนิดต่างๆและฟูชนิดไซ้

สี(Color)

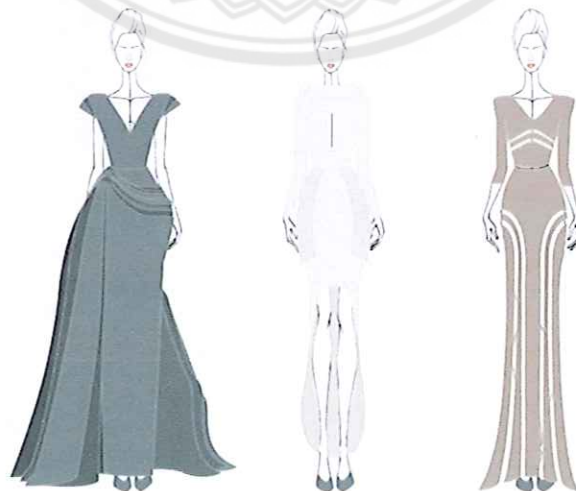
ภาพ(A-E) เป็นเฉดสีของยุคอลังการศิลป์

แนวทางที่ 1 ได้จากการผสมผสานข้อมูลภาพในตารางกลุ่ม

Concept: สัมผัสใหม่แห่ง ความงาม (Sense of Beauty)

ภาพที่ 42 ภาพ Mood and Tone ของแนวความคิดที่ 1

ภาพที่ 43 ภาพ Sketch แนวความคิดที่ 1

แนวทางที่ 2 ได้จากการผสมผสานข้อมูลภาพในตารางกลุ่ม
 Concept: สวยหรูประดุจนางพญา (Gorgeous like Empress)

ภาพที่ 44 ภาพ Mood and Tone แนวความคิดที่ 2

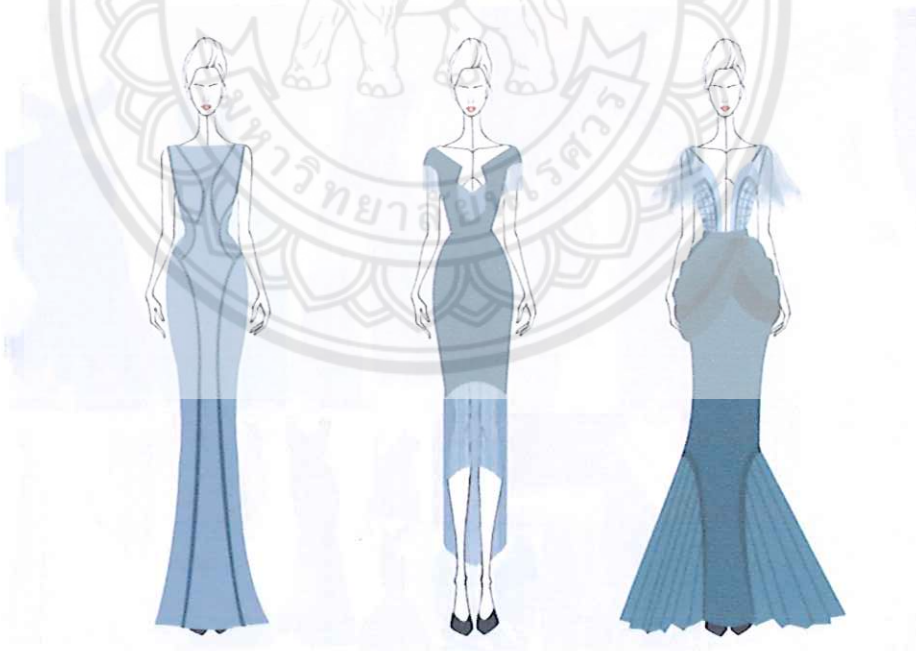
ภาพที่ 45 ภาพ Sketch แนวความคิดที่ 2

แนวทางที่ 3 ได้จากการผสมผสานข้อมูลภาพในตารางกลุ่ม

Concept: สวยสง่าแบบอาร์ต เดโค (A Elegant of Art Deco)

ภาพที่ 46 ภาพ Mood and Tone แนวความคิดที่ 3

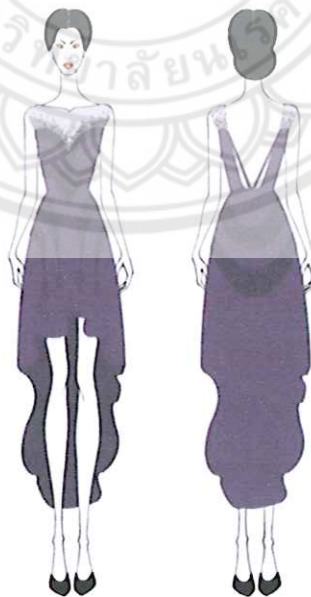

ภาพที่ 47 ภาพ Sketch แนวความคิดที่ 3

จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสเก็ตในการเสนอแบบร่างครั้งที่ 1 นำมาพัฒนาต่อโดยได้เลือกแบบในการนำมาพัฒนาต่อจากแนวทางที่ 2 ซึ่ง ได้ปรับเปลี่ยน Concept และได้พัฒนาออกแบบมาเพื่อปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาดังนี้

ภาพที่ 48 ภาพแบบสเก็ตชุดราตรียาว ก่อนตัดผ้าดิบ ชุดที่ 1

ภาพที่ 49 ภาพแบบสเก็ตชุดราตรีสั้น ก่อนตัดผ้าดิบ ชุดที่ 2

ภาพที่ 50 ภาพแบบสเก็ทชุดราตรียาว ก่อนตัดผ้าดิบ ชุดที่ 3

หลังจากการสรุปแบบร่างและเสนอแบบร่างในครั้งที่ 2 แล้วผู้วิจัยได้จัดทำโครงร่างซึ่งขึ้นจากผ้าดิบ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดเย็บจริง

ภาพที่ 51 ภาพแสดงโมเดลชุดเสมือนจริง ชุดที่ 1

ภาพที่ 52 ภาพแสดงโมเดลชุดเสมือนจริง ชุดที่ 2

ภาพที่ 53 ภาพแสดงโมเดลชุดเสมือนจริง ชุดที่ 3

จากนั้นได้มีการปรับแก้กับอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยจึงสรุปแบบร่างการออกแบบเครื่องแต่งกายโอด์
กูตูร์ โดยได้รับแรง บันดาลใจจากแฟชั่นยุคคอลลัการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง มีการปรับแก้เล็กน้อย
เพื่อความสง่างามและความสมดุลของชุดจริง ออกมาเป็นแบบ 1 คอลเลคชั่น 3 ชุด ดังนี้

ภาพที่ 54 ผลงานจริงสมบูรณ์แบบ ชุดที่ 1

ภาพที่ 55 ผลงานจริงสมบูรณ์แบบ ชุดที่ 2

ภาพที่ 56 ผลงานจริงสมบูรณ์แบบ ชุดที่ 3

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 ความมุ่งหมายของงานวิจัย

การดำเนินการศึกษาศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อ การออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง เพื่อสร้างสรรค์และออกแบบชุดราตรีที่เน้นแรงบันดาลใจในความสง่างามของยุคอสังการศิลป์ นำเสนอผ่านการออกแบบในแนวความคิดของนักออกแบบมาผสมผสานกับการเป็นยุคอสังการศิลป์ทำให้ได้เห็นผลงานที่ดูน่าสนใจ โดยวัตถุประสงค์มีดังนี้

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของการออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง
2. เพื่อออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง

โดยใช้วิธีการศึกษา 4 ขั้นตอน ดังนี้

- การกำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
- เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
- ศึกษาเอกสารและเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระเบียบวิธีวิจัย
- สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์การออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์ โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์สำหรับสาวประเภทสอง

5.2 สรุปผลและอภิปราย

วิเคราะห์จากลักษณะเด่นของแฟชั่นยุคอสังการศิลป์ ที่มีทั้งด้านแฟชั่นและสถาปัตยกรรมต่างๆ จากขั้นตอนในการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 อาร์ต เดคโค เป็นขบวนการการออกแบบนานาชาติระหว่าง ค.ศ. 1925 ถึง ค.ศ. 1939 ที่มีผลต่อศิลปะการตกแต่งเช่น สถาปัตยกรรม, การออกแบบภายใน และ การออกแบบอุตสาหกรรม และรวมทั้งทัศนศิลป์เช่นแฟชั่น, จิตรกรรม, เลขนศิลป์ (graphic arts) และภาพยนตร์ ขบวนการนี้เป็นการผสมผสานระหว่างลักษณะศิลปะและขบวนการหลายแบบในต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ที่รวมทั้งศิลปะฟื้นฟูคลาสสิก, ลัทธิเค้าโครง (Constructivism), ลัทธิบาศกนิยม, ลัทธิสมัยใหม่, อาร์ตนูโว และลัทธิอนาคตนิยม อาร์ตเดคโคนิยมกันอย่างสูงสุดในยุโรปและสหรัฐอเมริกาในสมัยรู้จักกันว่า “Roaring Twenties” และนิยม

บรรณานุกรม

บุคค์ วอร์ม ดอท มาย เรดี้ เว็ป. คอม.การออกแบบเครื่องแต่งกาย.สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2558,

<http://booksworm.myreadyweb.com/article/t6110/>

โพสฟีนเนส ดอท เอ็กซ์ทีน ดอท คอม.โอด์ กูตูร์ เคาว์เซอร์.สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2558,

<http://phosphenes.exteen.com/20121005/haute-couture>

ดับเบิลยูดับเบิลยูดับเบิลยู ดอท เฮลธ์บีวตี้เทรน ดอท คอม.โอด์ กูตูร์ เคาว์เซอร์.

สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2558,

<http://www.healthbeautytrend.com>

เกิร์ลเฟรนด์คลับ ดอท คอม.โอด์ กูตูร์ เคาว์เซอร์. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2558,

<http://www.girlsfriendclub.com/haute-couture/>

อาร์ตออฟมายไลฟ์อะซาฟรอก ดอท บล็อกสปอร์ต ดอท คอม.อาร์ต เดคโต.

สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2558,

http://artofmylifeasafrog.blogspot.com/2010/12/blog-post_2416.html

ไฮคลาสโซซิเอชั่นดอท คอม.อาร์ต เดคโต. สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2558,

<http://www.hiclasssociety.com/?p=17121>

ดับเบิลยูดับเบิลยูดับเบิลยู เดคโคเวดดิ้ง ดอท คอม. Art Deco Evening Gowns.

สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2558,

<http://www.decoweddings.com/1752/art-deco-evening-gowns/>

ทีเอช ดอท วิกิพีเดีย ดอท โออาร์จี.กระเทย(สาวประเภทสอง).สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2558,

<http://th.wikipedia.org/wiki>

ทีเอช ดอท วิกีพีเดีย ดอท โออาร์จี.ประเทศไทย(ชีววิทยา).สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2558,
<http://th.wikipedia.org/wiki>

ทีเอช ดอท วิกีพีเดีย ดอท โออาร์จี.ประเทศไทย(คนข้ามเพศ).สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2558,
<http://th.wikipedia.org/wiki/>

ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับ การออกแบบเครื่องแต่งกายโอต์ กูตูร์โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่น ยุคอสังการศิลป์ สำหรับสาวประเภทสอง

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ให้การสัมภาษณ์

ผู้ให้การสัมภาษณ์ ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี
อาชีพ.....ระดับการศึกษา.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเชิงลึก

1. คุณมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการให้สิทธิและเปิดโอกาสให้กับสาวประเภทสองมากขึ้นในปัจจุบัน

.....
.....
.....

2. คุณมีความเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการออกแบบเครื่องแต่งกายสำหรับสาวประเภทสองโดยตรง

.....
.....
.....

3. คุณรู้จักเครื่องแต่งกายแนวโอต์ กูตูร์(Haute) และ แฟชั่นยุคอสังการศิลป์ (Art Deco) มากน้อยเพียงใด

.....
.....
.....

4. ถ้าคุณต้องออกงานกลางคืนหรือไปร่วมงานสำคัญต่างๆ คุณมักจะเลือกใส่ชุดราตรีในลักษณะใด

.....
.....
.....

5. ส่วนใหญ่ ปัญหาในการสวมใส่ชุดในชีวิตประจำวันคุณมีปัญหาในส่วนใด ของร่างกายบ้างหรือไม่

.....

.....

.....

6. ถ้าคุณสวมใส่ชุดราตรีหรืองานกลางคืน ชุดของคุณต้องการที่จะปกปิดหรือต้องการเพิ่มเติม ส่วนไหนบน ชุดราตรีที่สวมใส่ออกงานกลางคืนบ้าง

.....

.....

.....

7. คุณคิดว่าการออกแบบเครื่องแต่งกายอัตโนมัติ กุตุร์โดยได้รับแรงบันดาลใจจากแฟชั่นยุคอสังการศิลป์ สำหรับ สาวประเภทสองจะได้รับผลตอบรับอย่างไร

.....

.....

.....

8. ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่คุณต้องการให้ผลิตชุดราตรีแบบนี้ ผลิตขึ้น

.....

.....

.....

-ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่งสำหรับการให้สัมภาษณ์และตอบคำถามแสดงความคิดเห็น-

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก

ภาคผนวก ข กระบวนการทำงาน

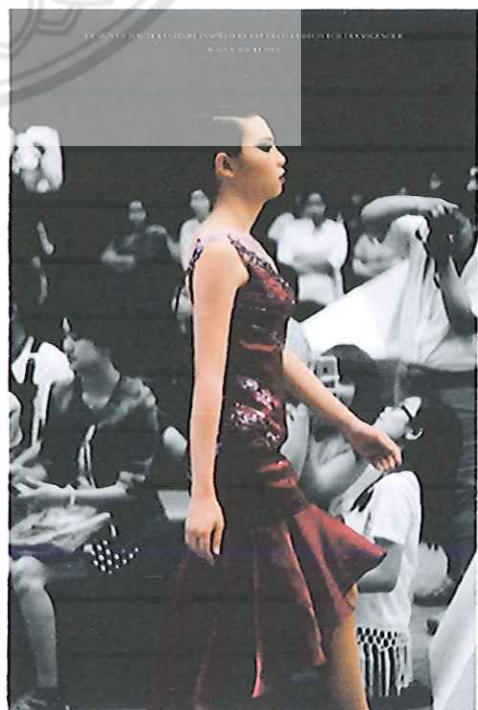

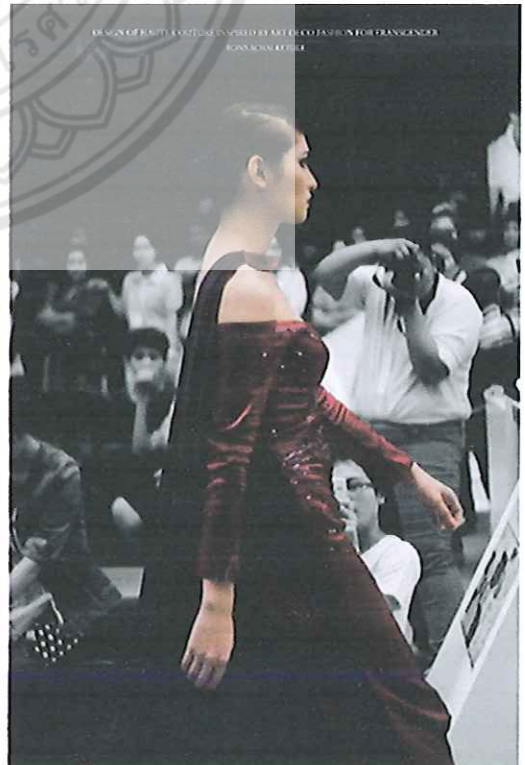
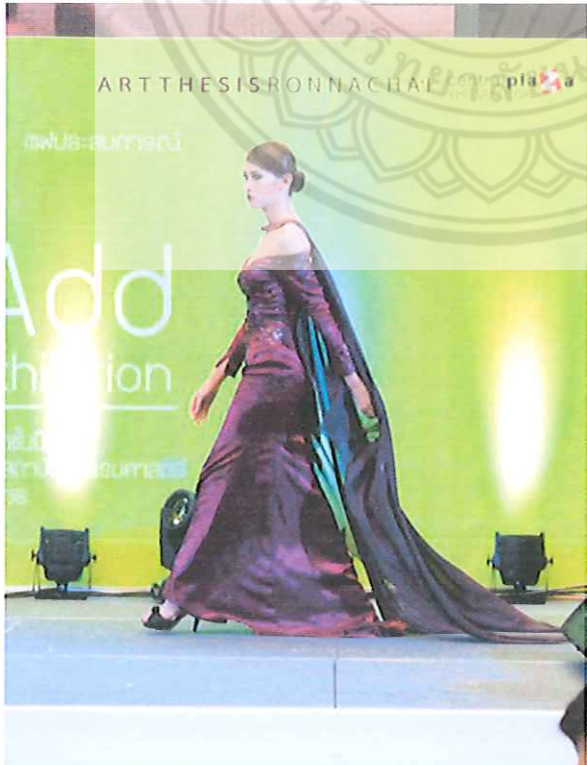
ภาคผนวก ค รูปแบบผลงานสร้างสรรค์ที่เสร็จสมบูรณ์

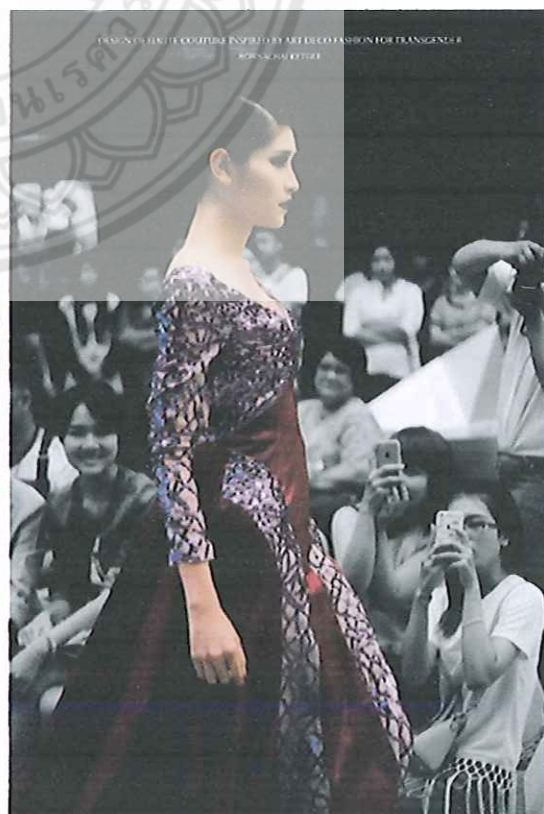
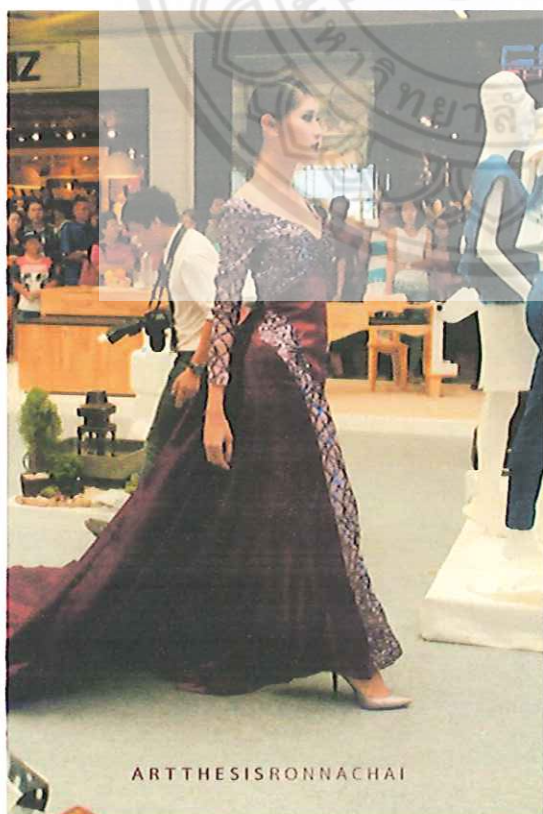

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล รณชัย เกตุดี
 วัน เดือน ปี เกิด 23 เมษายน พ.ศ. 2536
 ที่อยู่ปัจจุบัน 180/13 หมู่ที่ 5 ตำบลหัวรอ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
 รหัสไปรษณีย์ 65000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2553 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
 จากโรงเรียน เตรียมอุดมศึกษา ภาคเหนือ
 อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

พ.ศ. 2558 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
 (ออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์)
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
 จังหวัดพิษณุโลก

